

EKSPERTYZA TECHNICZNA

Dotycząca: Kościoła p.w. Św. Wojciecha w Świerkach
Adres: Świerki, 82-130 Nowy Staw, działka nr 13, obręb 0015
Zamawiający: Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Bartłomieja
Apostoła w Świerkach, 82-130 Nowy Staw
Opracowanie: mgr inż. Dariusz Brodziak

Elbląg, sierpień 2015

SPIS TREŚCI:

1. Część wstępna.....	3
2. Historia i lokalizacja obiektu.....	3
3. Opis budynku.....	4
4. Stan zachowania i przyczyny zniszczeń kościoła	5
5. Zalecenia do projektowania prac budowlanych.....	28
6. Uwagi.....	30
7. Załączniki-uprawnienia budowlane.....	34

1. Część wstępna

1.1. Celem opracowania jest

- ocena stanu technicznego budynku : określenie przyczyn i skutków destrukcji elementów konstrukcyjnych kościoła
- opracowanie wniosków i zaleceń do projektowania prac remontowych w kościele p.w. Św. Wojciecha w Świerkach

1.2. Niniejsze opracowanie wykonano na zlecenie ks. Mieczysława Bojdy- proboszcza Parafii Rzymskokatolicka pw. Św. Bartłomieja Apostoła w Świerkach

1.3. Materiały wykorzystane w opracowaniu:

- Ważny J., Karyś J. *Ochrona budynków przed korozją biologiczną* Arkady, Warszawa 2001
- Wypis z rejestru gruntów wraz z informacją z mapy ewidencyjnej
- Inwentaryzacja kościoła p.w. Św. Wojciecha w Świerkach, D.Brodziak, sierpień 2015
- www.helifix.pl

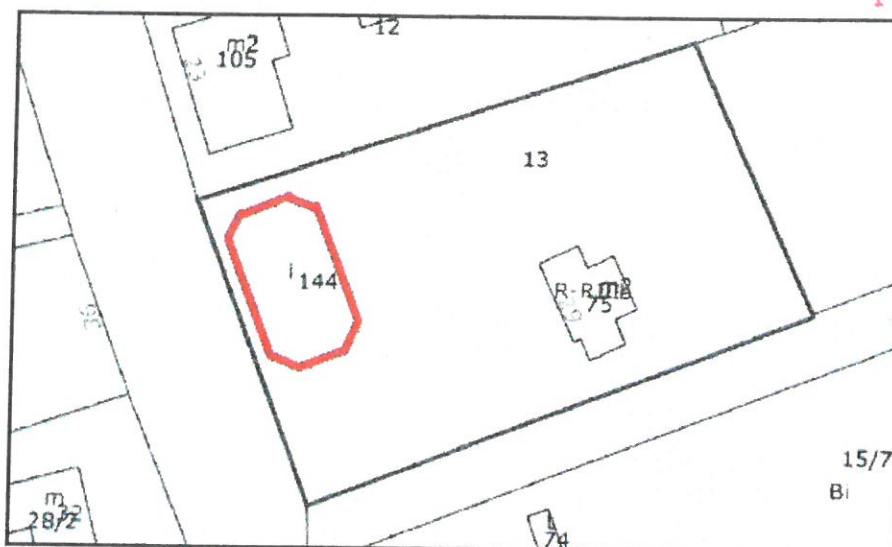
1.4 Niniejsze opracowanie wykonano w oparciu o zlecenie, zasady wiedzy technicznej oraz obowiązujące przepisy:

- Ustawa z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U. nr 207 z 2003 r. poz. 2016 z późniejszymi zmianami)
- Ustawa z dnia 23.07.2003r o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. nr 162 poz. 1568 z późniejszymi zmianami)

2. Historia i lokalizacja obiektu

Kościół p.w. Św. Wojciecha zlokalizowany jest w miejscowości Świerki przy głównej drodze przebiegającej przez miejscowość. Miejscowość Świerki położona jest na obszarze Wielkich Żuław Malborskich, w środkowej części gminy, oddalona o ok. 5 km od miasta Nowy Staw i 10 km od miasta Malbork.

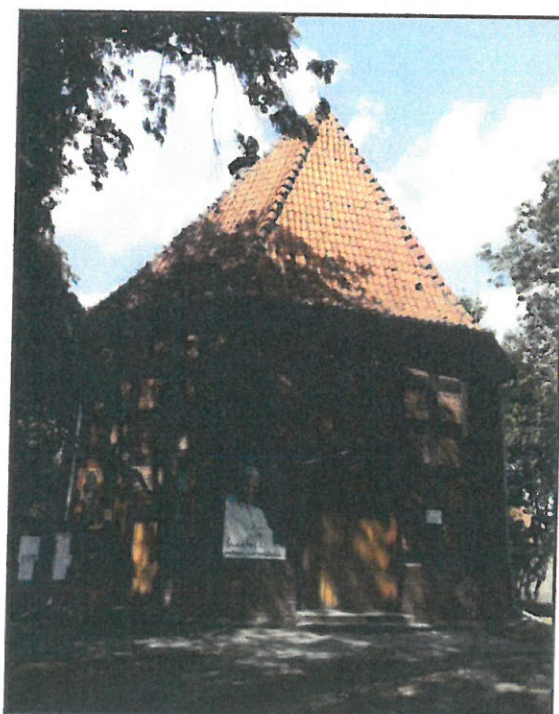
Kościół powstał pod koniec XVIII wieku, z przeznaczeniem na zbór luterański. Pierwszy kościół istniał w Świerkach już w XIV w, jednak uległ zniszczeniu podczas II wojny światowej. Obecny kościół został zbudowany w 1798 roku.

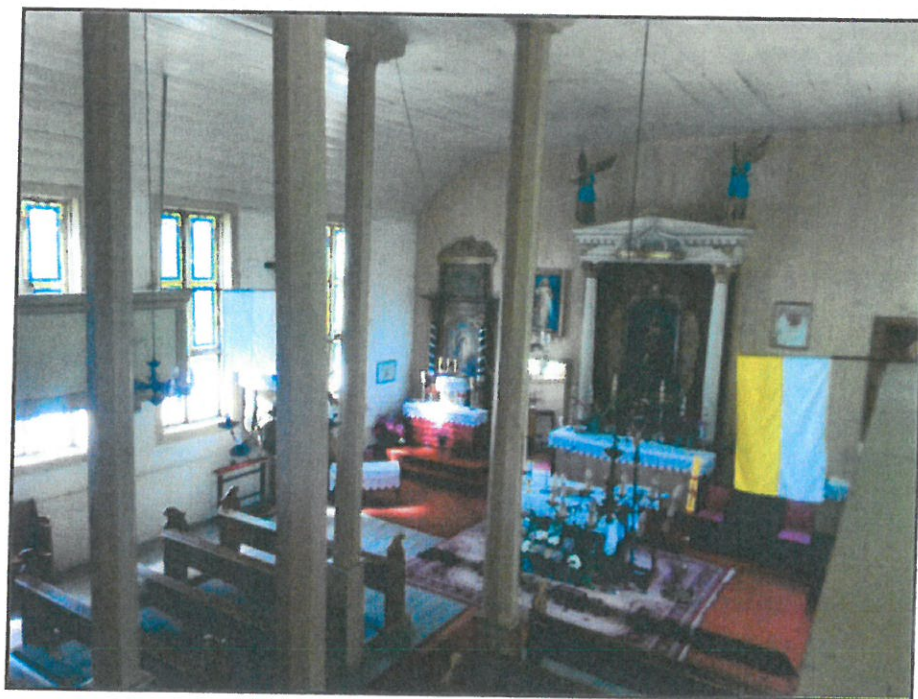
Rys.1 Lokalizacja obiektu na działce 105 (na podstawie informacji z mapy ewidencyjnej)

3. Opis budynku

Budynek nieorientowany, zbudowany na planie prostokąta, od południa zamknięty fragmentem ośmioboku. Kościół posiada konstrukcji szkieletowej z wypełnieniem z cegły pełnej na podmurowaniu ceglanym. Wypełnienie ceglane konstrukcji szkieletowej jest nieotynkowane. Wnętrze kościoła podzielone na część główną, przedsionek oraz zakrystię. We wnętrzu empora z organami oraz cenne wyposażenie, m. in. ambona, dwa ołtarze, kamienna płyta, obrazy.

Fot. 1 Elewacja frontowa (południowa) kościoła

Fot. 2 Widok wnętrza świątyni

Konstrukcja ścian

Konstrukcja ścian szkieletowa z wypełnieniem z cegły pełnej na podmurowaniu ceglanym. Wypełnienie ceglane konstrukcji szkieletowej od zewnątrz nieotynkowane. Tynki wewnętrzne wapienne na podkładzie z trzciny. Ściany wewnętrzne (wydzielające przedsionek i zakrystię z części głównej) wykonane w konstrukcji drewnianej.

Dach i pokrycie

Dach jest w głównej części dwuspadowy z wieżyczką z syngaturką. W części północnej i południowej – namiotowy. Pokrycie dachu wykonane z dachówki holenderki "esówki" na pełnym deskowaniu. Wieżba dachowa o konstrukcji stolcowo-płatwiowej, z dwiema jętkami.

Strop i sklepienia

Belki stropowe drewniane, nad nawą główną odeskowanie w formie sklepienia.

Obróbki blacharskie

Istniejące rynny, rury spustowe i obróbki blacharskie wykonane z blachy tytan- cynk.

Stolarka okienna i drzwiowa

Drzwi główne do kościoła drewniane, dwuskrzydłowe (elewacja południowa). Po stronie południowo- zachodniej i północnej dodatkowe drzwi- pojedyncze skrzydła drzwiowe.

Stolarka okienna w formie wysokich okien szcześciodelnych (elewacja wschodnia i zachodnia) oraz małych okien dwudzielnych (elewacja północna, północno- zachodnia i południowo- zachodnia).

Posadzki

Posadzka w przedsionku wykonana z cegły, w części głównej kościoła drewniana. W zakrystii podłoga wykończona płytami pilśniowymi, pod spodem prawdopodobnie również podłoga drewniana.

Instalacje w budynku

- instalacja elektryczna

4. Stan zachowania i przyczyny zniszczeń kościoła

Posadowienie i nawierzchnia wokół świątyni

Nie dokonywano odkrywek fundamentów ani badań geotechnicznych podłoża gruntowego. Teren wokół obiektu płaski porośnięty trawą, od strony zachodniej z minimalnym spadkiem w stronę budynku. Poziom terenu znajduje się poniżej poziomu posadzek wewnętrznych - po stronie zachodniej, gdzie doszło do największych zniszczeń i osiadania konstrukcji, różnica poziomów wynosi 30-40 cm, po stronie północnej 20 cm, po stronie wschodniej 10 cm. Po stronie południowej, przy wejściu do świątyni teren utwardzony płytami chodnikowymi. Ceglany stopień oraz betonowa płyta przed drzwiami głównymi posiadają spękania. Podest przed drzwiami po stronie północnej również uszkodzony i dodatkowo porośnięty roślinnością.

Fot. 1 Nawierzchnia po stronie zachodniej kościoła

Fot. 2 Chodnik przed wejściem głównym do kościoła

Fot. 3 Uszkodzone stopnie przed wejściem głównym do kościoła- str. południowa

Fot. 4 Podest przed wejściem północnym

Fot. 5 Nawierzchnia po stronie wschodniej- opaska betonowa

Elewacje ceglane- cokół i wypełnienie konstrukcji szachulcowej

Stan zachowania ceglanego cokołu jest zróżnicowany. Cegła miejscami łuszczy się i osypuje, w niektórych partiach brakuje lica. W narożnikach i w północnej części ściany wschodniej widoczne są pęknięcia, rozluźnienia struktury muru. W wielu miejscach na powierzchni cegły widoczne są porażenia biologiczne (glony, porosty), szczególnie w dolnej partii cokołu, do której przylega betonowy cokół/opaska, która również uległa zniszczeniom i pęknięciom. Rolka cokołu posiada ubytki spoinowania. Wypełnienie rygli z cegły znajduje się w średnim stanie technicznym, zanieczyszczona, z miejscowymi porażeniami mikroorganizmami. Na większości elewacji zachowała się spoina wapienna. W miejscach gdzie uległa uszkodzeniu doszło do rozluźnienia cegieł. Wtórne spoinowania wykonane z zapraw cementowych.

Fot. 6 Zawilgocenie i porażenia biologiczne cokołu

Fot. 7 Porażenie biologiczne ceglanego cokołu

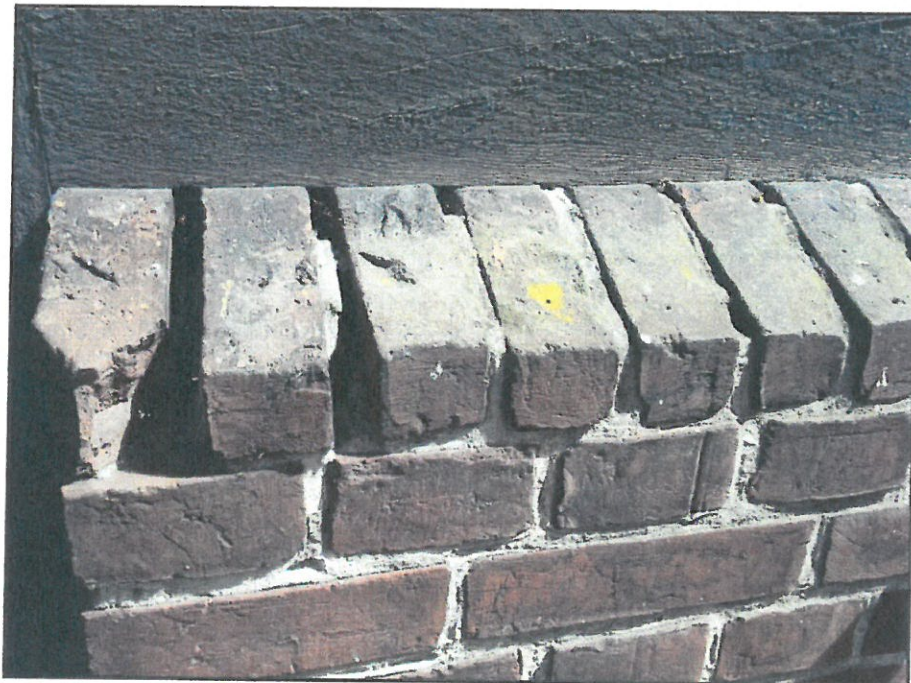
Fot. 8 Betonowy cokół- porażenia biologiczne

Fot. 9 Spękanie odsadzki betonowej przy cokole

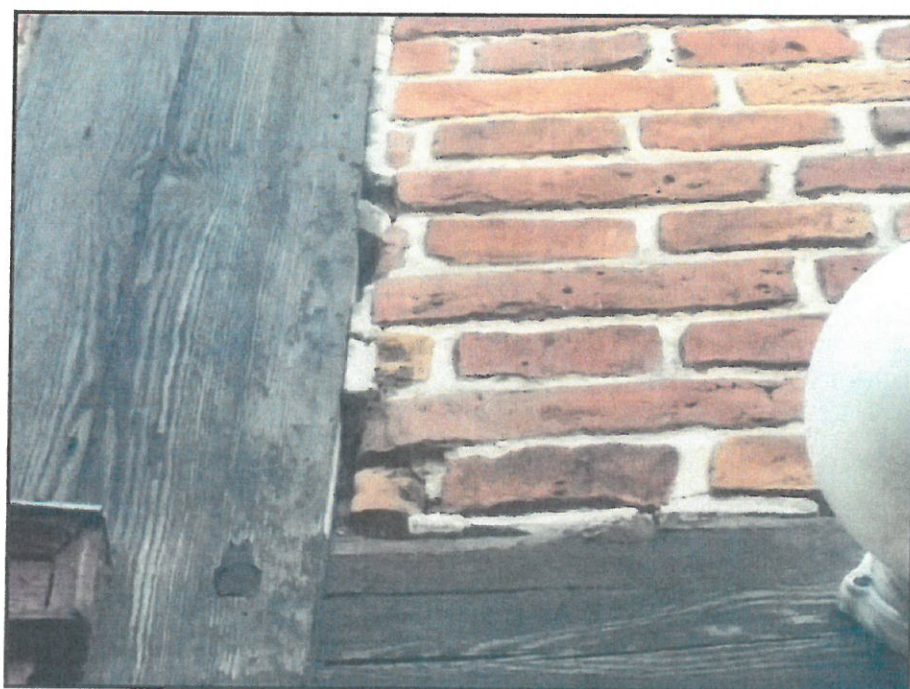
Fot. 10 Wypłukane spoiny, uszkodzenie narożnika

Fot. 11 Fragment ceglanej rolki- widoczne spoiny i uzupełnienia cementowe oraz czynniki biologiczne

Fot.12 Rolka cokołu- wypłukane spoiny

Fot. 13 Ubytki cegieł na styku ze słupem drewnianym

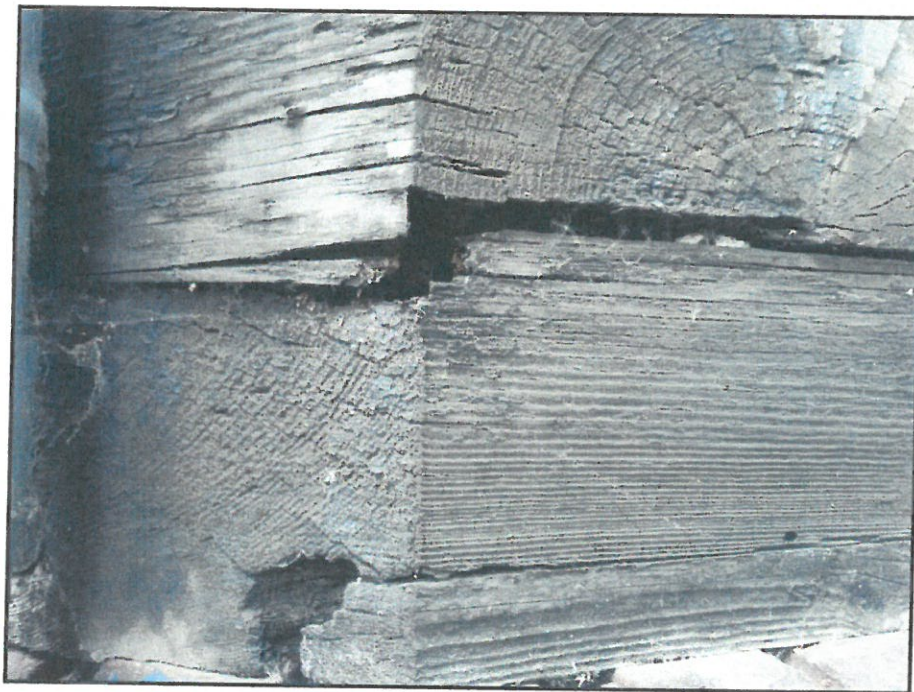
Fot. 14 Uszkodzenie ceglanego wypełnienia konstrukcji ryglowej zaprawione cementem

Konstrukcja ryglowa

Konstrukcja ryglowa znajduje się w złym stanie technicznym- posiada porażenia biologiczne, miejscami widoczne są otwory wylotowe w drewnie oraz oznaki aktywności żerowania owadów- świeżo wysypująca się mączka drzewna. Część belek posiada ubytki w przekrojach- szczególnie końcówki słupów oraz fragmenty podwaliny. Niektóre zostały prowizorycznie naprawione przy użyciu blachy cynkowej oraz zapraw cementowych. Miejscami doszło do przemieszczeń, odkształceń elementów drewnianych. Belka podwalinowa po stronie południowo- zachodniej uległa uszkodzeniu i znacznie osiadła. Belki podwalinowe nie są odizolowane od powierzchni ceglanego cokołu, co skutkuje jej postępującą korozją.

Fot. 15 Skorodowana końcówka słupa

Fot.16 Narożnik elewacji- skorodowana podwalina

Fot. 17 Ubytek słupa uzupełniony zaprawą cementową

Fot. 18 Uszkodzenie belki podwalinowej

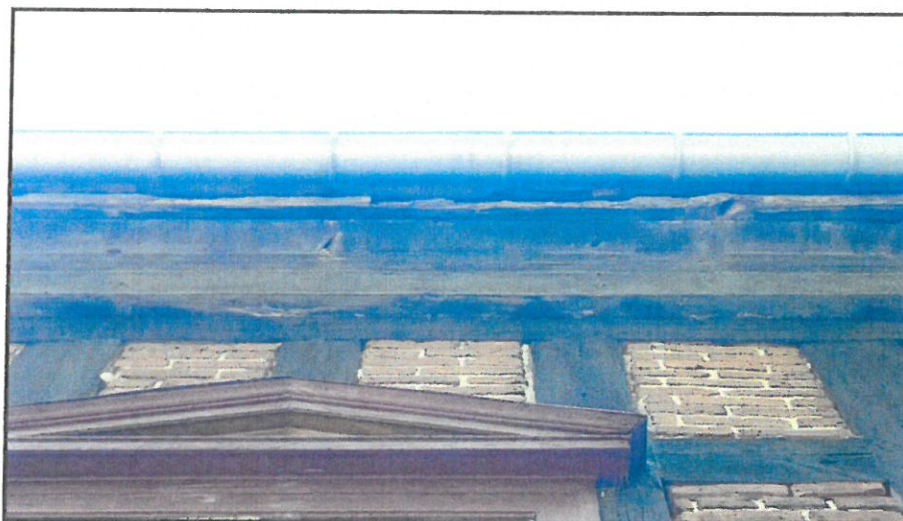
Fot. 19 Korozja biologiczna słupa drewnianego- widoczna aktywność szkodników drewna

Deski okapowe

Deski okapowe częściowo skorodowane, z ubytkami i nieszczelnościami. Brak jest połączenia desek w narożnikach, widoczne są szczeliny między poszczególnymi elementami.

Fot.20 Uszkodzenie desek okapowych w narożniku południowo- wschodnim

Fot. 21 Uszkodzenie desek okapowych- elewacja wschodnia

Fot. 22 Zawilgocone i uszkodzone deski okapowe- elewacja zachodnia

Stolarka drzwiowa i okienna

Skrzydła drzwiowe zewnętrzne w dość dobrym stanie, z miejscowymi ubytkami, jednak ich obramienia i progi drzwiowe wykazują znaczne uszkodzenia. Stolarka drzwiowa wewnętrzna w stanie technicznym dobrym, jednak z nawartwieniami powłok malarskich. Stolarka okienna w złym stanie technicznym- na elementach zewnętrznych widoczne są uszkodzenia i porażenia biologiczne, łuszczące się powłoki malarskie.

Fot. 23 Uszkodzony próg przed drzwiami północnymi

Fot. 24 Uszkodzenie obramienia okiennego

Pokrycie dachowe

Pokrycie dachu z dachówki ceramicznej esówki „holenderki” znajduje się w średnim stanie technicznym. Dachówki ułożone na łatach i pełnym deskowaniu z miejscowymi ubytkami, widoczne są poluzowane dachówki oraz nieszczelności pokrycia dachowego. Miejscami połacie dachu są pozapadane. Powierzchnia dachówek pokryta zanieczyszczeniami oraz miejscami porażona biologicznie. Dachówka jako materiał ceramiczny nie jest w złym stanie, niewłaściwe jest jej ułożenie, połączenie styków połaci, itp. Gąsiory mocowane na zaprawie cementowej zanieczyszczone i skorodowane- zły stan techniczny.

Fot. 25 Skorodowana i poluzowana dachówka i skorodowane gąsiory mocowane na zaprawie cementowej

Fot. 26 Ubytek dachówki, gąsiory mocowane na zaprawie cementowej

Fot. 27 Skorodowana i zanieczyszczona dachówka

Obróbki blacharskie

Obróbki blacharskie na wieżycze oraz na naczółkach nad drzwiami i oknami w złym stanie technicznym, z uszkodzeniami. Rynny i rury spustowe z blachy tytan –cynk w stanie technicznym dobrym. Brak jest jedynie właściwego odprowadzenia wód opadowych z rur spustowych poza obszar cokołu- wykonano prowizoryczne, betonowe rynsztoki.

Fot. 28 Istniejące wyprowadzenie wód opadowych z rury spustowej

WNĘTRZE

Wieżba dachowa

Stan konstrukcji więźby dachowej ocenia się jako stan dostateczny. Elementy więźby porażone przez owady oraz prawdopodobnie przez grzyby domowe. Główne elementy konstrukcyjne zachowane w całości, z miejscowymi ubytkami- przede wszystkim w końcówkach krokwi oraz namurnicy. Deskowanie dachu skorodowane- kwalifikuje się do częściowej wymiany lub całkowitego demontażu. Konstrukcja wieżyczki na sygnaturkę posiada oznaki żerowania owadów oraz znaczne ubytki, skoncentrowane głównie w końcówkach belek. Ponadto na elementach więźby dachowej widoczne są stare, niezabezpieczone przewody instalacji elektrycznej.

Fot. 29 Fragment konstrukcji więźby dachowej- widok ogólny

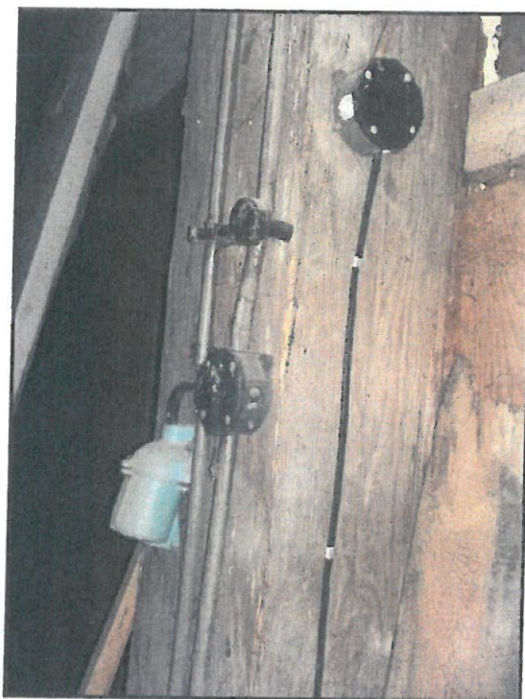
Fot. 30 Skorodowana końcówka belki

Fot. 31 Uszkodzenie zawilgoconego deskowania- prowizoryczne uzupełnienia

Fot. 32 Skorodowane elementy konstrukcji wieżyczki

Fot. 33 Przewody instalacji elektrycznej na słupie

Ściany

Stan techniczny ścian wewnętrznych określa się jako zły. Warstwy tynków wewnętrznych układanych na słomie uległy silnym uszkodzeniom, szczególnie na ścianie zachodniej gdzie doszło do zapadnięcia się się belki podwalinowej. W bardzo złym stanie znajdują się również tynki na wysokości cokołu- występują tam zawilgocenia, spękania, odparzenia warstw tynkarskich. Na fragmentach ścian widoczne są odkrywki malarskich ornamentów.

Fot. 34 Uszkodzenia ściany wewnętrznej- strona południowa elewacji zachodniej

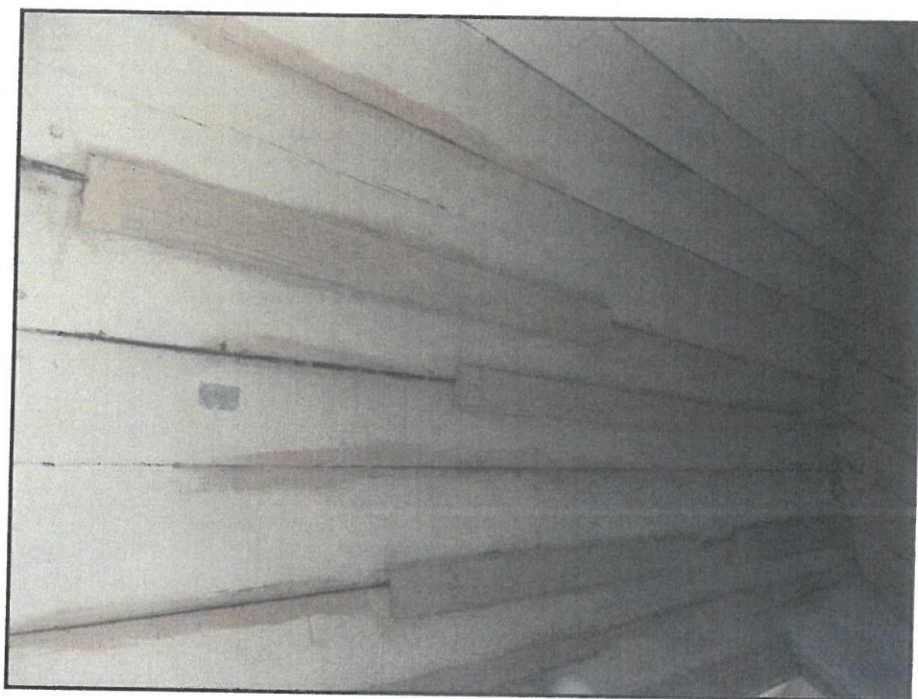
Fot. 35,36 Uszkodzenia warstw malarskich i tynkarskich wewnętrznych

Fot. 37 Fragment odkrywki ornamentu

Sklepienia

Sklepienie w formie odeskowania nad nawą główną w złym stanie technicznym, z uszkodzeniami powstałymi na skutek nieuszczelnności pokrycia dachowego. Uzupełnione wtórnymi deskami oraz wielokrotnie przemalowywane.

Fot. 38 Fragment sklepienia z wtórnymi uzupełnieniami

Posadzki

Posadzka w świątyni drewniana w dobrym stanie technicznym, z miejscowymi uszkodzeniami. Posadzka w kruchcie z cegieł ceramicznych układanych na zaprawie z mocno wytartą powierzchnią i ubytkami, spowodowanymi wieloletnią eksploatacją. W zakrystii podłoga wykończona płytami pilśniowymi, prawdopodobnie pod spodem podłoga drewniana, która uległa znacznym uszkodzeniom i z tego powodu została przykryta płytami. Na chórze podłoga drewniana skorodowana, w gorszym stanie niż podłoga na parterze. Widoczne otwory wylotowe szkodników drewna- owadów i świeże ślady wysypującej się mączki, świadczące o ich aktywnym żerowaniu.

Fot. 39 Fragment posadzki ceglanej w przedsionku

Fot. 40 Fragment posadzki zakrystii

Fot. 41 Fragment drewnianej podłogi na chórze

Elementy metalowe

Elementy metalowe, takie jak krata w drzwiach wejściowych, klamki, okucia znajdują się w stanie dobrym, jedynie są pokryte warstwami przemalowań.

Fot. 42,43 Klamki drzwiowe zachowane w stanie dobrym

Przyczyny zniszczeń

Główną przyczyną zaistniałych zniszczeń jest nadmierna wilgotność elementów konstrukcyjnych. Ocena organoleptyczna jednoznacznie wskazuje na podwyższony stan zawilgocenia zabytkowych murów. Podwyższona wilgotność w murach wywołał szereg niekorzystnych zmian w ich właściwościach fizycznych, chemicznych i biologicznych. Do obecnego stanu przyczyniło się kilka czynników, między innymi:

- brak skutecznych zabezpieczeń przeciwwilgociowych ścian, przez co narażone są one na oddziaływanie wody w wyniku podciągania kapilarnego,
- brak właściwego odprowadzenia wód opadowych co doprowadziło do penetracji muru przez wodę pochodzącą z opadów atmosferycznych

Obiekt nie posiada właściwego zabezpieczenia przeciwwodnego. Podczas napraw i uzupełnień muru zastosowano zaprawę co sprawia, iż ściany narażone są na oddziaływanie wody w wyniku podciągania kapilarnego. Jego wysokość jest uzależniona od porowatości i jakości materiałów oraz od czasu oddziaływania.. Użyta zaprawa cementowa jest materiałem silnie higroskopijnym, tj. cechuje się zdolnością do absorpcji wilgoci z otoczenia. Wilgoć kapilarna oraz higroskopijna w murach powodują spadek wytrzymałości oraz izolacyjności cieplnej przegród budowlanych oraz stwarzają warunki sprzyjające rozwojowi korozji biologicznej.

Poza wspomnianym negatywnym oddziaływaniem wilgoci kapilarnej i higroskopijnej, mur dodatkowo narażony jest na działanie wody opadowej, która na skutek wykonanej wokół kościoła nawierzchni cementowej, nie jest odprowadzona poza jego obszar. Wokół budynku brak jest nawierzchni z materiału przepuszczalnego o prawidłowo ukształtowanym spadku, umożliwiającym odprowadzenie wód poza budynek.

Na skutek nadmiernego zawilgocenia doszło do uszkodzeń elementów drewnianych, cegieł, spoin oraz warstw tynkarskich wewnętrznych, których rozległe odspojenia są widoczne szczególnie w partii cokołowej. Elementy konstrukcji ryglowej są silnie skorodowane, doszło do znacznych uszkodzeń i osiadań belek oraz słupów, które nie są odizolowane od zawilgoconego muru.

Pokrycie dachu wykonane z dachówki ceramicznej holenderki, znajduje się średnim stanie technicznym. Występują miejscowe braki dachówek, a także nieprawidłowe ich ułożenie na łatach, co powoduje nieszczelności pokrycia dachowego, przez co wody opadowe wnikają do wnętrza obiektu. Gąsiorzy mocowane są na zaprawie cementowej i są skorodowane. Rynny i rury spustowe w stanie technicznym dobrym- były wymieniane podczas wcześniejszych prac remontowych.

Stan więźby dachowej określa się jako dostateczny. Elementy konstrukcyjne wykazują miejscowe zawilgocenia, korozję biologiczną oraz powstałe na jej skutek uszkodzenia i ubytki. Uszkodzenia i ubytki widoczne są szczególnie w miejscach połączeń elementów konstrukcyjnych, tj. w węzłach belka stropowa- krokiew. Uszkodzeniom uległy belki namurnicowe, spoczywające na zawilgoconym murze.

Konieczne jest całkowite usunięcie źródeł rozwoju wilgoci i korozji biologicznej oraz podjęcie działań mających na celu naprawę zaistniałych szkód budowlanych.

5. Zalecenia do projektowania prac remontowych

5.1 Nawierzchnia

- Skuć betonowe warstwy znajdujące się przy powierzchni zewnętrznych cokołów ceglanych oraz zdemontować płyty chodnikowe znajdujące się przed wejściem głównym do kościoła. Po wykonaniu prac związanych z izolacjami murów fundamentowych wykonać wokół kościoła nawierzchnię z materiału przepuszczalnego. Proponuje się wykonanie opaski żwirowej o szerokości ok. 50 cm, grubości ok. 10-15 cm ze spadkiem około 3% od budynku. Nawierzchnię żwirową wykonać na podsypce piaskowej z warstwą oddzielającą w postaci geowłókniny filtracyjnej. Nawierzchnię z odpowiednio wyprofilowanymi spadkami. Teren wokół obsiać trawą i wyprofilować ze spadkiem około 2% od budynku.
- Pod rurami spustowymi wykonać rynsztoki z kostki granitowej odprowadzające wodę poza obszar kościoła. Rynsztoki wykonać na podbudowie betonowej i uszczelnić elastycznymi zaprawami mineralnymi.

5.2 Izolacje

- Wykonać izolację poziomą muru metodą iniekcji np. przy użyciu kremu iniekcyjnego Kiesol C Remmers 15. Otwory iniekcyjne należy wykonywać jednostronnie od strony zewnętrznej muru, ewentualne pustki w murze uzupełnić preparatem. Bohrlochsuspension firmy Remmers.
- Wykonać zewnętrzną pionową izolację przeciwwodną muru po jego uprzednim oczyszczeniu. Proponuje się izolację w postaci powłoki z mineralnego szlamu uszczelniającego (np. Sulfatexschlamme firmy Remmers), po wcześniejszym zagruntowaniu powierzchni przy użyciu np. Kiesol firmy Remmers. W celu zabezpieczenia wprowadzić folię kubełkową.

5.3 Cokół ceglany

- Skuć wszelkie uzupełnienia oraz spoiny wykonane z zapraw cementowych. Po oczyszczeniu powierzchni wykonać nowe spoinowanie z zapraw na bazie związków wapiennych.
- Przeprowadzić wstępną dezynfekcję cokołu ceglanoego przy użyciu preparatów zwalczających czynniki biologiczne - Algat i Boramon firmy Altax.

- Przed przystąpieniem do dalszej konserwacji i naprawy partii ceglanych, osłabione partie cegie wzmocnić przy użyciu np. KSE 100 oraz KSE 300 firmy Remmers.
- Po wstępnej dezynfekcji muru dokładnie usunąć zanieczyszczenia metodą wskazaną w opracowaniu konserwatorskim
- Istniejące spękania cokołu ustabilizować poprzez wykonanie iniekcji wzmacniającej. W miejscach spękań konstrukcyjnych usunąć uszkodzone spoin oraz ewentualnie uszkodzone cegły i wykonać wzmocnienie w postaci prętowania, np. przy użyciu prętów systemowych „Helifix” o grubości 6 lub 8 mm (na głębokości ok. 15 cm).
- Luźne oraz niespójne fragmenty muru przemurować, a także uzupełnić ubytki, stosując cegłę ceramiczną pełną o właściwościach fizyko- chemicznych, zbliżonych do istniejącej oraz zaprawę wapienną trasową. Mniejsze ubytki lica można uzupełnić przy użyciu specjalistycznych mas, np. Restauriermörtel Remmers. Dokonać niezbędnych scaleń kolorystycznych lica ceglanego.
- Spoinowanie można wykonać z gotowych zapraw producentów materiałów do konserwacji zabytkowych elewacji o kolorystyce dobranej przez wykwalifikowanego konserwatora zabytków.
- Powierzchnię cokołu wraz z rolką poddać hydrofobizacji. Proponuje się użycie środka Funcosil SNL firmy Remmers.

5.4 Konstrukcja ryglowa wraz z wypełnieniem ceglanym

- Przeprowadzić konserwację oraz niezbędne naprawy konstrukcji drewnianych.
- Elementy silnie skorodowane usunąć i wymienić na nowe z drewna impregnowanego, zabezpieczonego biobójczo. Ubytki mniejszego stopnia można uzupełnić poprzez zastosowanie żywic poliureatanowych z wiórem (PU-Holzersatzmasse Remmers). W celu dokonania niezbędnym wymian i napraw konieczne będzie rozebranie cegieł z pól konstrukcji ryglowej.
- Przed przystąpieniem do wymian i uzupełnień, po ociosaniu zagrzybionych belek, przeprowadzić dezynfekcję drewna przy użyciu Adolit M flüssig Remmers (dezynfekcja grzybobójcza) oraz Anty Insekt Remmers (dezynfekcja owadobójcza)

- Przeprowadzić wzmocnienie elementów konstrukcji ryglowej przy użyciu preparatu PU-Holzverfestigung Remmers.
- Odizolować belkę podwalinową od muru poprzez zastosowanie przekładki, np. z papy.
- Cegłę z wypełnień pól elewacji poddać konserwacji analogicznie jak dla cokołu. W przypadku silnych uszkodzeń materiału ceramicznego wbudować nową cegłę, odpowiadającą rozmiarem istniejącej.

5.5 Pokrycie dachowe

- Zdemontować istniejące pokrycie z dachówki ceramicznej oraz gąsiory
- Zdemontowaną dachówkę poddać ocenie, preselekcjonować, przeprowadzić zabiegi dezynfekcyjne (Boramon Altax) oraz oczyszczające i ew. wzmacniające wg programu prac konserwatorskich. Dachówkę wykorzystać do ponownego ułożenia, po uprzednim wykonaniu izolacji paroprzepuszczalnej z membrany oraz nowego łączenia z drewna impregnowanego. Po odsłonięciu połaci dokonać oceny deskowania i podjąć decyzję o uzupełnieniach bądź jego całkowitym demontażu bez ponownego odtwarzania.
- Brakującą dachówkę wykonać z nowego materiału, zbliżonego rozmiarem i kolorystyką do istniejącego
- Zamontować nowe gąsiory

5.6 Obróbki blacharskie

- Rynny i rury spustowe zdemontować na czas wykonywania prac dekarских i elewacyjnych i ponownie wykorzystać. Ewentualnie wykonać nowe pasy nadrynnowe z blachy tytan-cynk.

5.7 Więźba dachowa

- Elementy więźby dachowej należy poddać dezynfekcji grzybo- i owadobójczej analogicznie jak dla elementów konstrukcji ryglowej
- Całość więźby oczyścić, elementy silnie skorodowane ociosać.

- Dokonać niezbędnych wymian końcówek belek oraz skorodowanych namurnic z drewna impregnowane klasy C30 o wilgotności optymalnej około 12%, maksymalnie 18%.
- W przypadku mniejszych ubytków można zastosować (tak samo jak dla konstrukcji ryglowej) materiały na bazie żywic poliuretanowych łączonych z wiórem drzewnym (PU Holtzersatzmasse firmy Remmers)
- W celu wzmocnienia wymienianych i uzupełnianych elementów należy zastosować preparat PU- Holverstigung Remmers

5.8 Deski okapowe

- Uszkodzone i skorodowane deski wymienić na nowe, z drewna impregnowanego, scalić kolorystycznie z resztą elewacji wg wytycznych konserwatorskich

5.9 Stolarka okienna i drzwiowa

- Stolarkę okienną i drzwiową poddać konserwacji wg opracowania konserwatorskiego

5.10 Ściany wewnętrzne

- Skuć luźne tynki wewnętrzne na wysokości cokołu (około 1,20 m). Odsłonięty mur oczyścić, usunąć luźne fragmenty cegieł, oczyścić fugi, większe ubytki muru uzupełnić i przemurować. Powierzchnię ścian zneutralizować preparatem odsalającym (np. Esco-fluat Schomburg) i oczyścić. Wykonać tynki renowacyjne: tynk podkładowy (min. 2,0 cm) + tynk nawierzchniowy (min. 1,5 cm). Należy zwrócić uwagę na dokładne wypełnienie spoin i ewentualnych niewielkich ubytków przy nakładaniu tynku podkładowego. Zaleca się zastosowanie tynków renowacyjnych o właściwościach hydrofobowych oraz strukturze umożliwiającej magazynowanie soli budowlanych renowowanych producentów, np. tynk podkładowy Thermopal GP-11 + nawierzchniowy Thermopal SR-24 firmy Schomburg. Całość przemaalować farbami o właściwościach dyfuzyjnych.
- Tynki wewnętrzne powyżej cokołu są w dużym stopniu uszkodzone, a część z nich ulegnie zniszczeniu podczas prac związanych z naprawą elewacji podczas wymian cegieł i drewna. Dlatego należy przewidzieć wykonanie nowych tynków wapiennych na całej powierzchni ścian wewnętrznych. Przed wykonaniem jakichkolwiek prac wykonać badania stratygraficzne- podjąć decyzję na temat widocznych fragmentów malowideł.

5.11 Sklepienia

- Uszkodzone fragmenty odeskowania wymienić

5.12 Posadzki

- Wykonać niezbędne naprawy i uzupełnienia podłóg drewnianych na parterze oraz chórze, włącznie z podłogą w zakrystii- zerwać pokrycie z płyt pilśniowych- możliwe, że będzie tam konieczne wykonanie nowej podłogi. Elementy podłóg drewnianych zabezpieczyć grzybo- i owadobójczo.

5.13 Stolarka okienna i drzwiowa

- Stolarkę okienną i drzwiową poddać konserwacji wg opracowania konserwatorskiego

5.14 Elementy metalowe

- Elementy metalowe poddać konserwacji wg opracowania konserwatorskiego

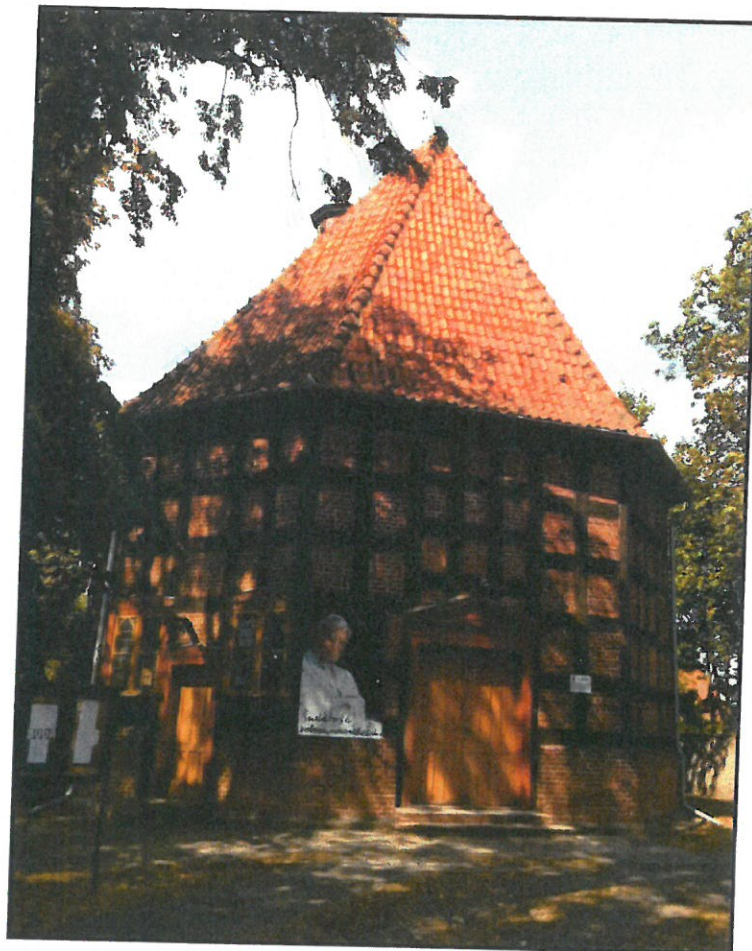
5.15 Prace różne

- Wykonać instalację odgromową budynku.
- Dokonać przeglądu i wymiany instalacji elektrycznej
- Usprawnić wentylację obiektu
- Zaleca się systematyczne kontrole i oczyszczanie rynien oraz rur spustowych.

Uwagi:

- stosowane materiały powinny posiadać odpowiednie atesty, certyfikaty oraz być dopuszczone do stosowania
- należy stosować materiały renomowanych producentów preparatów do konserwacji, np. Remmers, Schomburg, Kaim, Baumi
- prace renowacyjne zewnętrzne powinny być wykonywane w sprzyjających warunkach atmosferycznych, przy temperaturze powietrza nie mniejszej niż +5 °C
- prace powinny być wykonywane przez ekipy specjalistyczne, pod nadzorem technicznym i konserwatorskim osób posiadających doświadczenie w renowacji obiektów zabytkowych oraz nadzorem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Obiekt: Kościół p.w. Św. Wojciecha w Świerkach

Adres: Świerki, 82-130 Nowy Staw, działka nr 13, obręb 0015

Inwestor: Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Bartłomieja
Apostoła w Świerkach, 82-130 Nowy Staw

Opracowanie: mgr Piotr Skulimowski

[Handwritten signature]

Elbląg, sierpień 2015

Spis treści

1. Część wstępna	str.3
2. Opis kościoła	str.3
3. Historia i lokalizacja kościoła	str.4
4. Stan zachowania poszczególnych elementów kościoła	str.5
5. Cel oraz ogólne wytyczne do konserwacji	str.7
6. Program prac konserwatorskich	str.7
7. Dokumentacja fotograficzna	str.13

1. Część ogólna

Opracowanie wykonane na potrzeby stworzenia dokumentacji projektowej prac budowlano-konserwatorskich kościoła p.w. Św. Wojciecha w Świerkach.

Celem opracowania jest opis stanu zachowania oraz stworzenie wytycznych konserwatorskich wraz z programem prac konserwatorskich dla w/w obiektu. W opracowaniu wykorzystano:

- „Biała karta” obiektu- karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa.

Opracowanie: Jonakowski M., 1995 r.

- <http://www.mojewendrowki.eu/myszewo.html>

2. Opis kościoła

Kościół p.w. Św. Wojciecha zlokalizowany jest w miejscowości Świerki przy głównej drodze przebiegającej przez miejscowość. Obiekt wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego pod numerem 813 z dnia 17.11.1974 r.

Jest to budynek nieorientowany, zbudowany na planie prostokąta, od południa zamknięty fragmentem ośmioboku. Kościół posiada konstrukcję szkieletową z wypełnieniem z cegły pełnej na podmurowaniu ceglany. Wypełnienie ceglane konstrukcji szkieletowej jest nieotynkowane. Ściany wewnętrzne są otynkowane i pokryte nawarstwieniami farb.

Dach kryty dachówką ceramiczną, posiada ośmioboczną wieżyczkę na sygnaturkę.

Posadzka w nawie głównej i zakrystii drewniana, w zakrystii przykryta płytami pilśniowymi.

Posadzka w przedsionku wykonana z cegieł układanych na płask.

W elewacji wschodniej i zachodniej okna sześciokątne z naczółkami i maswerkami, w elewacji północnej, południowo- zachodniej i północno- zachodniej po dwa mniejsze okna.

W elewacji południowej główne wejście do kościoła, dodatkowo pojedyncze skrzydła drzwiowe od strony północnej i południowo- zachodniej, stanowiące wejścia boczne do świątyni.

Wnętrze kościoła podzielone drewnianymi ścianami na trzy części: nawę główną, przedsionek i zakrystię. W nawie głównej empora z chórem i organami. Chór wsparty na drewnianych, ozdobnych filarach z kapitelami. Na emporę prowadzą drewniane schody z przedsionka.

Na ścianie wschodniej obraz przedstawiający Św. Krzysztofa. Przy ścianie wschodniej znajduje się kamienna płyta posadzkowa, która prawdopodobnie nie jest oryginalnym elementem wyposażenia, pochodzi z innego obiektu sakralnego- być może z pierwszego kościoła, który wybudowano w Świerkach w XIV wieku (obecnie nieistniejący).

Miejscowość Świerki położona jest na obszarze Wielkich Żuław Malborskich, w środkowej części gminy, oddalona o ok. 5 km od miasta Nowy Staw i 10 km od miasta Malbork. Wzmiankuje się o istnieniu osady jeszcze przed powstaniem zakonu krzyżackiego. Akt lokacyjny został nadany w roku 1318, a ponowny nadał Werner von Orseln w 1321 roku.

Źródło: <http://www.mojewendrowki.eu/myszewo.html>

59

5. Stan zachowania poszczególnych elementów kościoła

ELEMENTY CERAMICZNE

I. Ściany ceglane

Mury kościoła nie posiadają zabezpieczeń przeciwwilgociowych. Cegła w konstrukcji cokołu zanieczyszczona, miejscowo porażona biologicznie. Niektóre cegły spękane, w narożnikach rozluźniona struktura muru. Może to być spowodowane zawilgoceniem muru oraz wbudowaniem słabej jakości cegły. Rolka wieńcząca cokół również z uszkodzeniami, porażeniami biologicznymi i ubytkami spoinowania.

Cegła w wypełnieniach pól konstrukcji szachulcowej znajduje się w lepszym stanie niż cegła w cokole, jednak również jest pokryta nalotami zanieczyszczeń i mikroorganizmów. Część cegieł uszkodzona, szczególnie na styku z elementami drewnianymi.

Spora część oryginalnych wapiennych spoin jest zachowana, jednak w części lica ceglanego wykazuje uszkodzenia i ubytki- wypłukane zostały słabsze składniki zaprawy, co objawia się charakterystycznymi otworami w spoinach. W niektórych partiach muru zupełny brak spoin, co spowodowało dezintegrację muru. Istniejące uzupełnienia wykonane z zapraw cementowych.

II. Posadzka ceglana

Posadzka w przedsionku jest mocno wytarta- zarówno sama cegła jak i spoiny, choć spoiny w mniejszym stopniu niż sam materiał ceramiczny. Stan jest efektem wieloletniego użytkowania- ogólnie stan można określić jako dobry. Nie wymaga wymiany na nową.

III. Dachówka ceramiczna

Dachówka ceramiczna jest w stanie średnim, z zanieczyszczeniami i pokryta mikroorganizmami, jednak brak jest widocznych spękań i uszkodzeń samego materiału ceramicznego. Istniejące pokrycie pochodzi z 1958 roku, kiedy wykonywano remont dachu. Rodzaj, rozmiar i kolorystyka dachówki pasuje do stylistyki budynku. Brak jest właściwego mocowania dachówki, miejscami widać ubytki materiału- uszkodzenia mechaniczne. Płaszczyzna połąci miejscami zapadająca się. Konieczne będzie przełożenie istniejącego pokrycia, z wykorzystaniem obecnego materiału po przeprowadzeniu konserwacji. Gąsiory mocowane na zaprawie cementowej, z uszkodzeniami - do wymiany.

ELEMENTY DREWNIANE

I. Konstrukcja ryglowa

W wielu miejscach znajdują się duże ubytki spowodowane korozją biologiczną. Miejscami zasklepione betonem lub blachą cynkowaną. Podwalina w ścianie zachodniej osłabiona i zapadająca się. Uszkodzone końcówki słupów i belek. Konieczna naprawa i konserwacja konstrukcji.

II. Wieżba dachowa

Stan wieżby dachowej można określić jako dostateczny. Częściowo zachowało się drewno oryginalne, natomiast "nowe" elementy zostały wbudowane w roku 1958, kiedy przeprowadzano remont wieżby dachowej. Konstrukcja posiada porażenia przez owady oraz częściowe ubytki elementów nośnych, takich jak końcówki krokwi i fragmenty namurnic.

III. Wieżyczka na sygnaturkę

Konstrukcja wieżyczki jest skorodowana i zniszczona, prawdopodobnie konieczny będzie demontaż i odtworzenie konstrukcji z nowego, zdrowego materiału.

IV. Deski okapowe

Deski poniżej połaci dachowych z widocznymi zaciekami i uszkodzeniami, powypaczane, uszkodzenia styków i połączeń desek. Przewiduje się wymianę oraz miejscowe wzmocnienia.

V. Podłogi drewniane

Podłoga drewniane w stanie dość dobrym, stabilnym. Jednak widoczne są aktywne żerowiska szkodników drewna (zwłaszcza w poziomie chóru), miejscami deski uszkodzone. Podłogi w nawie głównej i na emporze należy poddać miejscowym naprawom i konserwacji. W zakrystii wykończenie podłogi płytami pilśniowymi, pod spodem podłoga drewniana, którą należy przewidzieć do wymiany.

VI. Deskowanie stropu

Sklepienie z desek znajduje się w złym stanie, na skutek zawilgacania przez nieszczelności w pokryciu dachowym. Posiada wtórne uzupełnienia wykonane w sposób prowizoryczny i nieestetyczny, uszkodzenia próbowano maskować poprzez przemalowywanie powierzchni.

VII. Stolarka okienna i drzwiowa

Stolarka okienna jest w złym stanie, posiada uszkodzenia i porośnięta jest czynnikami biologicznymi. Skrzydła drzwiowe zewnętrzne posiadają niewielkie ubytki, jednak ogólnie są w stanie dość dobrym. Zniszczeniom uległy ościeża i progi. Drzwi wewnętrzne zachowały się w dobrym stanie, jednak skrzydła pokryte są wtórnymi warstwami malarskimi.

VIII. Schody i empora

Słupy podtrzymujące chór bez widocznych uszkodzeń, pokryte warstwami przemalowań.. Balustrada jest w dość dobrym stanie. Schody prowadzące z przedsionka na empore powycierane.

TYNKI

Tynki wewnętrzne wapienne układane na słomie w bardzo złym stanie. Na powierzchniach ścian liczne spękania i ubytki, część konstrukcji ścian uszkodzone mechanicznie w wyniku osiadań i przemieszczeń konstrukcji ryglowej. W partiach cokołowych rozległe zawilgocenia i odparzenia warstw tynkarskich. Na ścianach widoczne odkrywki malowideł- ornamentów.

OBRÓBKI BLACHARSKIE

Rynny i rury spustowe z blachy tytan- cynk w stanie dobrym. Blacha na wieżycze skorodowana.

ELEMENTY METALOWE

Krata przy drzwiach między przedsionkiem a nawą główną, klamki oraz okucia w dobrym stanie, bez znacznych uszkodzeń, pokryte nawarstwieniami przemalowań.

NAWIERZCHNIA

Teren wokół kościoła porośnięty trawą. Przed wejściem do kościoła nawierzchnia z płyt chodnikowych.

5. Cel oraz ogólne wytyczne do konserwacji

Stan zachowania kościoła jest zróżnicowany. Niektóre elementy kościoła, jak np. konstrukcja ryglowa oraz tynki wewnętrzne znajduje się w bardzo złym stanie, jednak zachowały się również oryginalne elementy, które wymagają jedynie oczyszczenia i konserwacji zachowawczej. Na przestrzeni lat miało miejsce kilka napraw, z których niektóre nie były korzystne dla cennej, zabytkowej struktury. Pod warstwami tynków wewnętrznych widoczne są fragmenty polichromii- konieczne jest przeprowadzenie badań odkrywkowych, stratygraficznych i przed przystąpieniem do niezbędnych prac w zakresie naprawy ścian, podjęcie decyzji na temat pozostawienia świadków, odtwarzania ornamentów. Większość elementów drewnianych została pokryta warstwami wtórnych przemalowań. Na etapie wykonywania prac oczyszczających należy ustalić właściwą kolorystykę i przeprowadzić konserwację elementów. Należy uczynić wartości historyczne obiektu, po uprzednim usunięciu przyczyn uszkodzeń poszczególnych elementów, tj. zabezpieczeniu budynku przed szkodliwym działaniem wilgoci i usunięciu nawarstwień wpływających destrukcyjnie na zabytkową strukturę (zaprawy cementowe, elementy betonowe). Podczas wykonywania prac należy zachować szczególną ostrożność i kwestie wątpliwe rozwiązywać na komisjach konserwatorskich.

6. Program prac konserwatorskich

Przed przystąpieniem do prac konserwatorskich oraz w trakcie ich wykonywania należy wykonać szczegółową dokumentację fotograficzną.

ELEMENTY CERAMICZNE

Elewacja ceglana

1. Wykonać izolacje murów zgodnie z wytycznymi ekspertyzy technicznej opracowanej dla obiektu.
2. Przeprowadzić dezynfekcję całej powierzchni murów na których widoczne są porażenia biologiczne. Dezynfekcję można przeprowadzić przy użyciu preparatu Algat oraz Boramon firmy Altax bądź ich mieszkanką. W miejscach silnych porażen zabieg powtórzyć. Preparaty nanieść metodą natrysku.
2. Oczyszczyć powierzchni murów z nawarstwień zanieczyszczeń.

3. Wzmocnić osłabionych partie lica, które mogłyby ulec degradacji podczas dalszej konserwacji poprzez miejscowe wzmocnienie preparatem KSE 100 firmy Remmers
5. Usunąć wszelkie uzupełnienia lica, rolki i spoin wykonane z zapraw cementowych. Usunąć betonową szlichtę przy cokole.
6. Usunąć luźne fragmenty cegieł i spoin
8. Spękania ustabilizować prętami ze stali nierdzewnej.
7. Przeprowadzić zabiegi oczyszczenia elewacji przy użyciu gorącej pary wodnej pod ciśnieniem (około 80 barów) W przypadku silnych zanieczyszczeń można użyć 3%- owego roztworu kwasu fluorowodorowego zagęszczonego roztworem metylocelulozy.
9. W przypadku wymiany cegieł użyć materiału zbliżonego wizualnie oraz o dobrej jakości pod względem parametrów fizycznych i chemicznych, zachowując istniejący wążek ceglany.
10. Mniejsze ubytki wypełnić gotowymi masami do uzupełnień o odpowiedniej granulacji i dobranych pod względem wytrzymałości do oryginału. - np. Restauriermörtel Remmers.
11. Wszelkie przemurowania wykonać przy użyciu zapraw wapienno- trasowych.
12. Spoinowanie wykonać z gotowych zapraw produkowanych do konserwacji zabytkowych murów. Dobrać spoinę o odpowiedniej kolorystyce i granulacji. W celu uzyskania struktury gruboziarnistej użyć dodatkowo piasek płukany. Wybór spoiny ustalić na komisji konserwatorskiej, na podstawie przeprowadzonych prób na fragmentach elewacji.
13. Wykonać scalenie kolorystyczne przemurowywanych i uzupełnianych partii lica ceglanoego przy użyciu gotowych laserunków do cegieł producentów materiałów konserwatorskich.
14. Przeprowadzić hydrofobizację cokołu oraz wieńczącej go rolki przy użyciu Funcosil SNL Remmers.

Posadzka ceglana

Posadzkę ceglanoj w przedsionku nie wymieniać na nową, jedynie przeprowadzić konserwację zachowawczą. Posadzkę można delikatnie oczyścić. Powierzchni wytartych nie uzupełniać, ewentualnie pojedyncze cegły, które uległy zniszczeniu przy zawilgoconych ścianach zewnętrznych. Całość posadzki można zhydrofobizować przy użyciu Funcosil SNL Remmers.

Dachówka ceramiczna

1. Istniejącą dachówkę w miarę możliwości poddać konserwacji i postarać się odzyskać w jak największym stopniu. W tym celu pokrycie należy zdemontować.
2. Przeprowadzić dezynfekcję preparatami biobójczymi (Algat, Boramon).
3. Dachówkę oczyścić- najlepiej jedynie przy użyciu wody pod niewielkim ciśnieniem, ewentualnie doczyścić miękkimi szczotkami. W przypadku materiału osłabionego, można przeprowadzić miejscowe wzmocnienia przy użyciu preparatów opartych na estrach etylowych kwasu krzemowego- KSE 100 Remmers.
4. W przypadku wymiany części pokrycia wybrać dachówkę na wzór istniejącej- może być wtórna, z demontażu bądź nowa dobrana pod względem wizualnym do istniejącej.
5. Zdemontować istniejące gąsiorzy mocowane i uszczelnianie przy użyciu zapraw cementowych. Nowe gąsiorzy najlepiej odtworzyć na wzór oryginalnych, dekorowanych, które znajdują się na poddaszu.

ELEMENTY DREWNIANE

Konstrukcja ryglowa, więźba dachowa oraz konstrukcja wieżyczki

1. W celu wykonania zabiegów naprawczo- konserwatorskich konstrukcji ryglowej konieczna będzie rozbiórka cegieł z części pól wypełniających. Po wykonaniu napraw konstrukcji drewnianych odtworzyć wypełnienia możliwie cegłą z odzysku lub nową dobraną pod kątem wizualnym i wytrzymałościowym. Przemurowania, uzupełnienia ,spoinowanie i scalenia dokonać wg zaleceń opisanych powyżej dla elewacji ceglanych.
2. Elementy konstrukcji drewnianych rygla i więźby dachowej, które są silnie skorodowane- ociosać.
3. Przeprowadzić dezynfekcję owado- i grzybobójczą elementów drewnianych, np. przy użyciu Adolit M flüssig Remmers (dezynfekcja grzybobójcza) oraz Anty Insekt Remmers (dezynfekcja owadobójcza)
4. Wykonać uzupełnienia elementów stosując dobrze wysezonowane drewno.
5. Łączenia elementów wykonać zgodnie ze sztuką ciesielską. Starać się nie używać złączy metalowych.

6. Mniejsze ubytki można uzupełnić przy użyciu żywicy poliuretanowych z wiórem (PU-Holzersatzmasse Remmers).

7. Przeprowadzić wzmocnienie elementów konstrukcji przy użyciu preparatu PU-Holzverfestigung Remmers.

Deski okapowe

Uszkodzone deski wymienić na nowe, całość pokryć bejcą do drewna przeznaczoną do stosowania zewnętrznego, o podwyższonej wytrzymałości na oddziaływanie czynników atmosferycznych. Kolor dobrać na etapie wykonywania prac, podczas komisji konserwatorskiej z udziałem przedstawiciela z WUOZ w Gdańsku.

Podłogi drewniane

Przeprowadzić dezynfekcję grzybo- i owadobójczą skorodowanych desek. Elementy uszkodzone wymienić. Zerwać płyty pilśniowe w zakrystii i dokonać naprawy/wymiany podłogi drewnianej.

Deskowanie stropu oraz ścian wewnętrznych

Usunąć wtórne, prowizoryczne zasklepienia deskowania i uzupełnić nowymi deskami. Deskowanie sklepienia oraz wewnętrznych ścian między nawą główną i zakrystią oraz nawą główną i przedsionkiem pomalować wodorozcieńczalną farbą akrylową do drewna o podwyższonej wytrzymałości. Proponuje się następującą kolorystykę: deskowanie sklepienia w kolorze błękitu, natomiast pionowe w kolorze morskim. Ostatecznego wyboru dokonać na komisji konserwatorskiej z udziałem przedstawiciela WUOZ w Gdańsku.

Stolarka okienna i drzwiowa

1. Ze względu na duży stopień zniszczenia elementów zewnętrznych stolarki okiennej zaleca się jej demontaż celem przeprowadzenia zabiegów konserwatorskich.
2. Przeprowadzić dezynfekcję elementów stolarki przy użyciu preparatów biobójczych.
3. Elementy stolarki oczyścić poprzez delikatne przeszlifowanie, ew. elementy trudniej dostępne doczyścić opalarką i miękkimi szczotkami.
4. Ustalić kolorystykę stolarki. Na podstawie widocznych odkrywek proponuje się kolor szaro- niebieski od wewnątrz. Kolor zewnętrzny do ustalenia podczas oczyszczania. Całość do decyzji podczas komisji konserwatorskiej z udziałem przedstawiciela WUOZ w Gdańsku.

5. Uzupełnić ubytki skrzydeł drzwiowych i okiennych. Mniejsze uszkodzenia można uzupełnić gotowymi mieszankami do uzupełniania, np. Histolith Sanopas-Holzrisspaste Caparo. Większe ubytki uzupełnić flekami z drewna sezonowanego. Partie zmurszałe, ale nie przeznaczone do wymiany można wzmocnić przy użyciu np. roztworu paraloidu B-72 w toulencie.
6. W przypadku wymian obramień okiennych zewnętrznych należy dobrać wyprofilowane listwy nawiązujące do oryginalnych.
7. Stolarkę pomalować w kolorystyce ustalonej na komisji konserwatorskiej. Zaleca się zastosowanie półmatowych, alkidowych farb kryjących.
8. Progi wejściowe wymienić na nowe z drewna dębowego i przemaalować w kolorze dobranym dla obramień drzwi.

Schody i empora

Słupy oczyścić z nawarstwień malarskich i pomalować w kolorystyce ustalonej na komisji konserwatorskiej. Schody oczyścić, ewentualne większe ubytki uzupełnić, całość zaimpregnować.

TYNKI

1. Wykonać badania stratygraficzne ścian wewnętrznych. Na powierzchni ścian widoczne są odkrywki ornamentów. Przed przystąpieniem do jakichkolwiek prac podjąć decyzję na temat zachowania świadków, odtwarzania ornamentów.
2. Ze względu na istniejące zniszczenia tynków i konieczność demontażu części elementów drewnianych i ceramicznych ścian konieczna będzie wymiana istniejących tynków. Zakres wymiany ustalić na komisji konserwatorskiej. Korzystne byłoby pozostawienie oryginalnych warstw tynkarskich, tam gdzie to będzie technicznie możliwe. Na pewno konieczna będzie wymiana tynków na cokole, do wysokości ok. 1,20 m.
3. Tynki wykonać jako wapienne i pomalować farb silikatowymi lub wapiennymi w kolorze złamanej bieli.

OBRÓBKI BLACHARSKIE

Rynny i rury spustowe zachować. Wymienić skorodowane elementy blachy na wieżyczce.

ELEMENTY METALOWE

1. Elementy metalowe w miarę możliwości zdemontować i oczyścić na sucho z zanieczyszczeń. Nawarstwienia powłok malarskich oraz naleciałości powstałe w wyniku korozji usunąć metodą strumieniowo-ścierną.
2. Ustabilizować produkty korozji poprzez nałożenie cienkiej warstwy farby podkładowej po uprzednim odtłuszczeniu powierzchni.
3. Elementy pomalować farbą nawierzchniową matową w kolorze grafitowym odpornej na działanie czynników zewnętrznych. W przypadku elementów stolarki dobrać kolor nawiązujący do okien i drzwi.
3. Elementy, które po demontażu i oczyszczeniu nie będą nadawały się do ponownego wbudowania przeznaczyć do rekonstrukcji.

NAWIERZCHNIA WOKÓŁ KOŚCIOŁA

Nawierzchnię wokół kościoła wykonać zgodnie z wytycznymi ekspertyzy technicznej, w sposób zapewniający odprowadzenie wód opadowych od budynku. Nawierzchnię z płyt chodnikowych przed wejściem po stronie południowej usunąć i wykonać jako kamienną.

PRACE INNE

Instalację elektryczną poprowadzić w estetycznych korytach w miejscach najmniej widocznych.

Zakres nieobjęty niniejszym opracowaniem należy konsultować z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku.

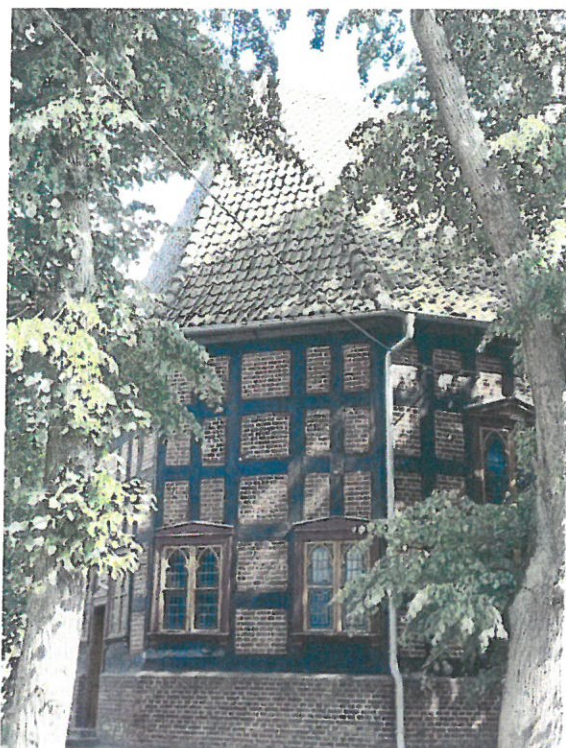
DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1 Elewacja południowa

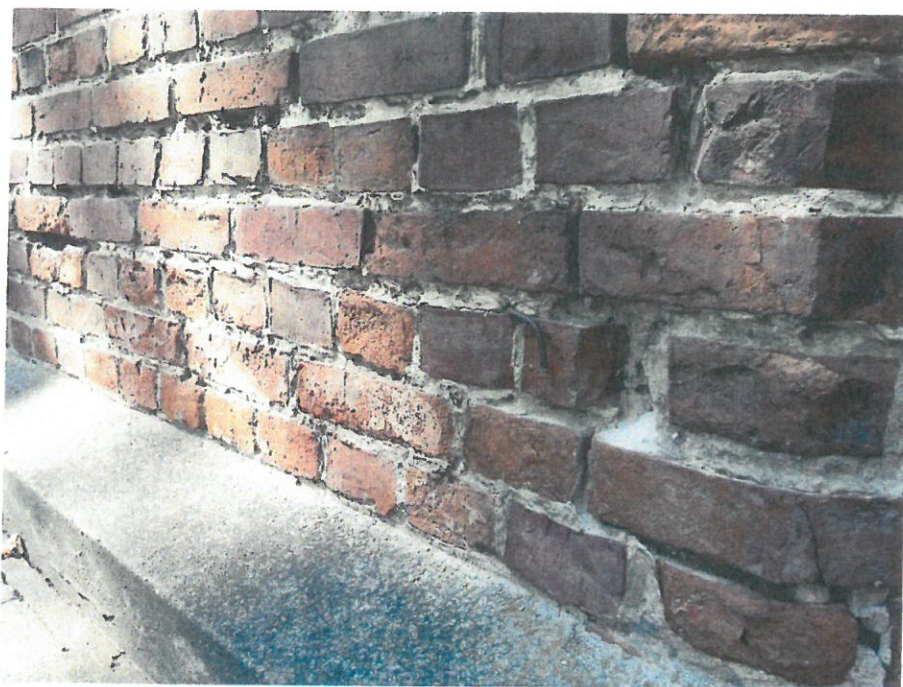
Fot.2 Elewacja północno- wschodnia

Fot. 3 Elewacja północno- zachodnia

Fot.4 Elewacja wschodnia

Fot.5 Fragment uszkodzonego cokółu

Fot.6 Cokół- wyplukane spoiny

Fot. 7 Rolka cokołu- uzupełnienie brakującej kształtki zaprawą cementową

Fot.8 Uszkodzenie ceglanego wypełnienia konstrukcji szachulcowej-zaprawa cementowa

Fot. 9 Skorodowana końcówka słupa konstrukcji szachulcowej

Fot. 10 Prowizorycznie naprawione ubytki słupa konstrukcji szachulcowej

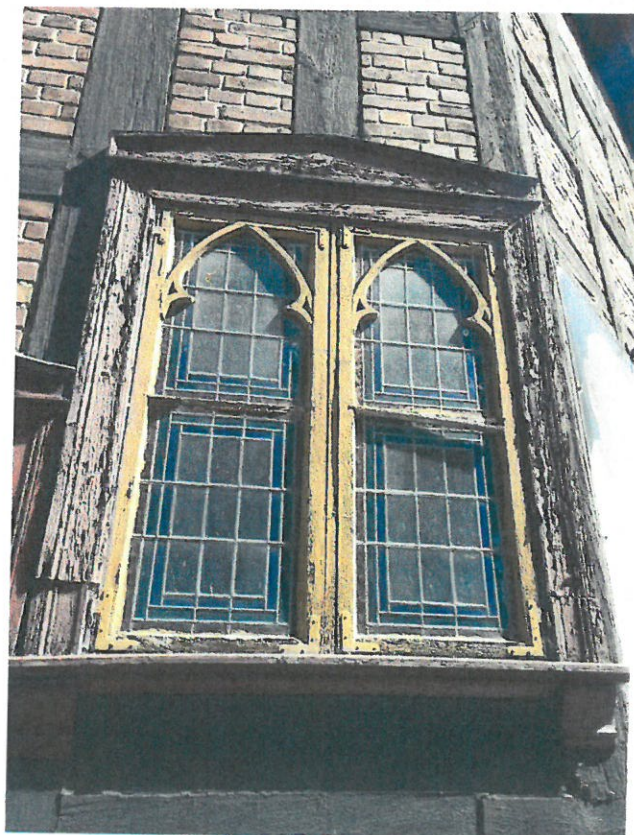
Fot. 11 Widok dachu

Fot. 12 Widok wieżyczki ze zbliżeniem na skorodowaną kulę i blachę

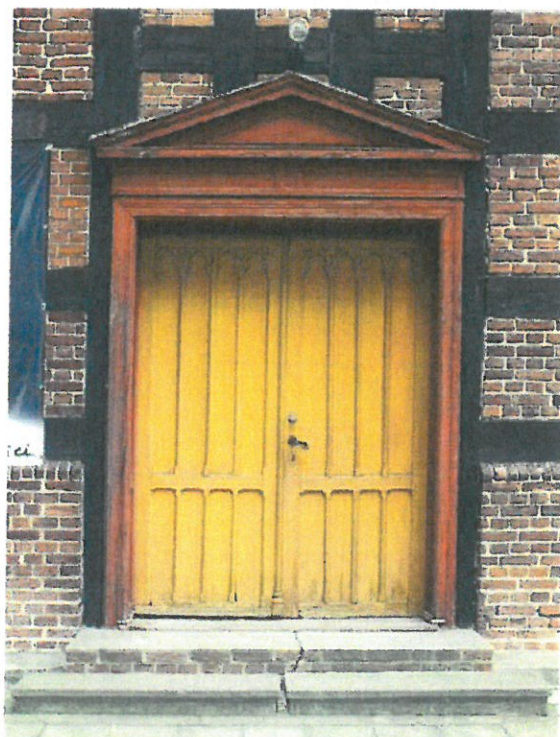
Fot. 13 Widok okna sześciopanelowego

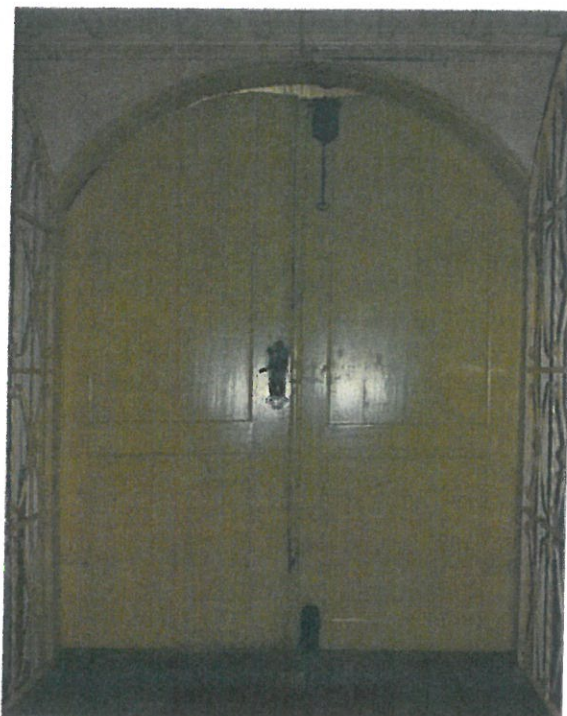
Fot. 14 Okno dwudzielne

Fot. 15 Fragment skorodowanej stolarki okiennej

Fot. 16 Drzwi główne do kościoła

Fot. 17 Drzwi między przedsionkiem a nawą główną

Fot. 18 Drzwi do zakrystii

Fot. 19 Wnętrze kościoła

Fot. 20 Ołtarz główny

Fot. 21 Kamienna płyta przy ścianie wschodniej

Fot. 22 Chrzcielnica

Fot.23 Ambona

Fot. 24 Balustrada empory

Fot. 25 Schody na empore

Fot.26 Filar pod chórem

Fot. 27 Posadzka w przedsionku

Fot.28 Zawias drzwiowy

Fot.29 Klamka

Fot. 30 Skorodowane elementy więźby dachowej

Fot. 31 Uszkodzenie tynków wewnętrznych

Fot. 32 Fragment ornamentu

PROJEKT BUDOWLANY

STAROSTA MALBORSKI
82-200 Malbork
Pl. Słowiański 17
(9)
WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
w Gdańsku
ul. Pohulanka 2, 80-807 Gdańsk

Dotyczący: prace budowlano- konserwatorskie kościoła

p.w. Św. Wojciecha w Świerkach

Adres: Świerki, 82-130 Nowy Staw, działka nr 13, obręb 0015

Zamawiający: Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Bartłomieja Apostoła
w Świerkach, 82-130 Nowy Staw

Opracowanie :

mgr inż. arch. Tadeusz Hołda
UPRAWNIONY PROJEKTANT
W ZAKRESIE ARCHITEKTURY
nr ewid. 145/70/Gd

mgr inż. arch. Tadeusz Hołda

mgr inż. Jakub Jaworski

JJ

Elbląg, wrzesień 2015

OŚWIADCZENIE

**Oświadczam, że projekt został sporządzony zgodnie z przepisami
prawa budowlanego i zasadami wiedzy technicznej**

mgr inż. arch. Tadeusz Hołda
UPRAWNIONY PROJEKTANT
W ZAKRESIE ARCHITEKTURY
nr ewid. 145/70/Gd.

TH

1. Część ogólna

1.1 Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany prac budowlano- konserwatorskich kościoła p.w. Św. Wojciecha w Świerkach. Obiekt wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego pod numerem 813 z dnia 17.11.1974 r.

1.2 Podstawą opracowania jest:

- zlecenie Proboszcza Parafii Rzymskokatolicka pw. Św. Bartłomieja Apostoła w Świerkach, 82-130 Nowy Staw
- ekspertyza techniczna autorstwa mgr inż. Dariusza Brodziaka, sierpień 2015
- program prac konserwatorskich autorstwa mgr Piotra Skulimowskiego, sierpień 2015
- inwentaryzacja budowlana obiektu autorstwa mgr inż. Dariusza Brodziaka, sierpień 2015
- obowiązujące przepisy i normy, w tym:
 - Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r.- Prawo budowlane (Tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623);
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2003 r. Nr 120. Poz. 1133 z późniejszymi zmianami)
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1126);
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690)

2. Plan zagospodarowania terenu

2.1 Przedmiotem projektu są prace budowlane i konserwatorskie kościoła p.w. Św. Wojciecha w Świerkach

2.2 Brak obiektów budowlanych przewidywanych do rozbiórki bądź rozbudowy.

2.3 Nie projektuje się żadnych sieci oraz nie przewiduje się ingerencji w istniejące sieci

2.4. Projektuje się wymianę nawierzchni wokół budynku

2.5 Projekt nie przewiduje ingerencji w istniejący układ drogowy oraz pozostałe elementy zagospodarowania terenu.

2.6. Zestawienie powierzchni

- powierzchnia działki 3000 m²
- powierzchnia zabudowy ok. 245 m²
- kubatura obiektu ok. 2330 m³

3. Opis budynku

Budynek nieorientowany, zbudowany na planie prostokąta, od południa zamknięty fragmentem ośmioboku. Kościół posiada konstrukcji szkieletowej z wypełnieniem z cegły pełnej na podmurowaniu ceglanym. Wypełnienie ceglane konstrukcji szkieletowej od zewnątrz jest nieotynkowane. Wnętrze kościoła podzielone na część główną, przedsionek oraz zakrystię. We wnętrzu empora z organami oraz cenne wyposażenie, m. in. ambona, dwa ołtarze, kamienna płyta, obrazy. Tynki wewnętrzne wapienne na podkładzie z trzciny. Ściany wewnętrzne (wydzielające przedsionek i zakrystię z części głównej) wykonane w konstrukcji drewnianej. Dach jest w głównej części dwuspadowy z wieżyczką z syngaturką. W części północnej i południowej – namiotowy. Pokrycie dachu wykonane z dachówki holenderki "esówki" na pełnym deskowaniu. Więźba dachowa o konstrukcji stolcowo-płatwiowej, z dwiema jętkami. Belki stropowe drewniane, nad nawą główną odeskowanie w formie sklepienia. Istniejące rynny, rury spustowe i obróbki blacharskie wykonane z blachy tytan- cynk. Drzwi główne do kościoła drewniane, dwuskrzydłowe (elewacja południowa). Po stronie południowo- zachodniej i północnej dodatkowe drzwi- pojedyncze skrzydła drzwiowe. Stolarka okienna w formie wysokich okien szcześciodzielnych (elewacja wschodnia i zachodnia) oraz małych okien dwudzielnych (elewacja północna, północno- zachodnia i południowo- zachodnia). Posadzka w przedsionku wykonana z cegły, w części głównej kościoła drewniana. W zakrystii podłoga wykończona płytami pilśniowymi, pod spodem prawdopodobnie również podłoga drewniana.

4. Charakterystyka energetyczna

Projektowane prace nie wpłyną na zapotrzebowanie energetyczne budynku. Zgodnie z artykułem 5 ustawy- Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz.U. 2006 r., Nr. 156, poz.1118 z późniejszymi zmianami) budynek zabytkowy może zostać zwolniony z obowiązku wykonania charakterystyki energetycznej.

5. Charakterystyka ekologiczna

- Prowadzone prace nie wpłyną na zapotrzebowanie wody i ścieków
- Prowadzone prace nie wpłyną na ilość wytwarzanych odpadów
- Budynek nie emituje zanieczyszczeń gazowych, hałasu, wibracji i promieniowania
- Prowadzone prace nie skażą gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych

6. Przystosowanie obiektu dla osób niepełnosprawnych

Szerokość otworu drzwiowego (wejście frontowe) budynku umożliwia poruszanie się osób na wózku inwalidzkim, brak jest podjazdu- przed drzwiami znajdują się stopnie. Podczas prac związanych z wymianą nawierzchni i stopni wejściowych należy uwzględnić wykonanie podjazdu dla osób niepełnosprawnych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

7. Warunki ochrony przeciwpożarowej

7.1 Opis i dane dotyczące budynku

- Funkcja budynku

Budynek jest miejscem kultu religijnego i zaliczany jest do obiektów użyteczności publicznej.

- Lokalizacja budynku

Kościół p.w. Św. Wojciecha zlokalizowany jest w miejscowości , w środkowej części gminy, oddalona o ok. 5 km od miasta Nowy Staw i 10 km od miasta Malbork. Budynek usytuowany jest przy głównej drodze przebiegającej przez miejscowość.

➤ Konstrukcja i wyposażenie budynku

Budynek nieorientowany, zbudowany na planie prostokąta, od południa zamknięty fragmentem ośmioboku. Kościół posiada konstrukcji szkieletowej z wypełnieniem z cegły pełnej na podmurowaniu ceglanym. Wypełnienie ceglane konstrukcji szkieletowej jest nieotynkowane. Wnętrze kościoła podzielone na część główną, przedsionek oraz zakrystię. Tynki wewnętrzne wapienne na podkładzie z trzciny. Ściany wewnętrzne (wydzielające przedsionek i zakrystię z części głównej) wykonane w konstrukcji drewnianej. Dach jest w głównej części dwuspadowy z wieżyczką z syngaturką. W części północnej i południowej – namiotowy. Pokrycie dachu wykonane z dachówki holenderki "esówki" na pełnym deskowaniu. Wieżba dachowa o konstrukcji stolcowo-płatwiowej, z dwiema jętkami. Belki stropowe drewniane, nad nawą główną odeskowanie w formie sklepienia. Istniejące rynny, rury spustowe i obróbki blacharskie wykonane z blachy tytan- cynk. Drzwi główne do kościoła drewniane, dwuskrzydłowe (elewacja południowa). Po stronie południowo- zachodniej i północnej dodatkowe drzwi- pojedyncze skrzydła drzwiowe. Stolarka okienna w formie wysokich okien szcześciodzielnych (elewacja wschodnia i zachodnia) oraz małych okien dwudzielnych (elewacja północna, północno- zachodnia i południowo- zachodnia). Posadzka w przedsionku wykonana z cegły, w części głównej kościoła drewniana. W zakrystii podłoga wykończona płytami pilśniowymi, pod spodem prawdopodobnie również podłoga drewniana. W budynku znajduje się instalacja elektryczna. Wewnątrz obiektu znajdują się drewniane elementy wyposażenia (empora, ołtarz, ławki, sklepienie). Obiekt wyposażony jest w instalację elektryczną. Jest obiektem nieogrzewanym. Projektuje się wykonanie instalacji odgromowej budynku.

Zestawienie danych liczbowych dotyczących bryły kościoła:

- powierzchnia działki 3000 m²
- powierzchnia zabudowy ok. 245 m²
- kubatura obiektu ok. 2330 m³
- wymiary kościoła ok. 16x12 m
- wysokość budynku 16,20 m

7.2 . Warunki ochrony przeciwpożarowej

- W kościele nie występują elementy niebezpieczne pożarowo
- W kościele występują elementy drewniane:
 - konstrukcja więźby dachowej i stropu
 - sklepienie drewniane
 - drewniana konstrukcja empory
 - drewniane wyposażenie jak ołtarz, obrazy, ławki
 - drewniane drzwi i okna zewnętrzne oraz wewnętrzne
- Kategoria zagrożenia ludzi
Budynek średniowysoki zaliczony do ZL 1 kategorii zagrożenia ludzi.
Wymagana klasa „B” odporności pożarowej budynków.
- Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego
Kościół zalicza się do ZL i nie ustala się gęstości obciążenia ogniowego.
- Podział obiektu na strefy pożarowe
Nie wymaga się wyznaczania stref zagrożonych wybuchem- w kościele nie występują pomieszczenia o takim zagrożeniu. Obiekt mieści się w strefie 5,000m2.
- Klasa odporności ogniowej poszczególnych elementów budynku zaliczonego do klasy "B":
- więźba dachowa - wymagane min. R 30
 - istniejącą więźbę dachową należy zabezpieczyć preparatem FOBOS M-4 skutecznie zabezpieczającym drewno do stopnia niezapalności i nierozprzestrzeniania ognia (klasa NRO)
- ✓ warunek spełniony
- stropy - wymagane REI 60
 - istniejące belki stropowe nawy głównej należy zabezpieczyć preparatem FOBOS M-4 skutecznie zabezpieczającym drewno do stopnia niezapalności i nierozprzestrzeniania ognia (klasa NRO)

- ✓ warunek spełniony
- pokrycie dachowe - wymagane min. RE 30
 - istniejące pokrycie z dachówki ceramicznej niezapalnej
- ✓ warunek spełniony
- ściany zewnętrzne- wymagane min. R 120
- ✓ warunek spełniony

7.3 Wyposażenie w urządzenia przeciwpożarowe

- kościół nie jest wyposażony w system alarmowy dymu
- kościół nie jest wyposażony w instalację wodną
- w odległości ok. 150 m od budynku zlokalizowany jest budynek mieszkalny (plebania), z którego możliwe jest czerpanie wody
- w kościele należy umieścić gaśnice proszkowe GPr 6ABC (min. 5 sztuk):
 - w nawie głównej
 - w zakrystii
 - w przedsionku
 - na poddaszu
 - na chórze nawy głównej

7.4 Warunki ewakuacji i oświetlenie awaryjne

- Z kościoła istnieją dwa bezpośrednie wyjścia ewakuacyjne:
 - główne, dwuskrzydłowe o szerokości 217 cm (otwierane do wewnątrz)- dojście do nich przez przedsionek, do którego prowadzą drzwi dwuskrzydłowe o szer. 217 cm otwierane na zewnątrz
 - tylne jednoskrzydłowe (od strony zakrystii) o szerokości 90 cm (otwierane do wewnątrz) - dojście do nich przez zakrystię do której prowadzą dwie pary drzwi jednoskrzydłowych o szerokości 80 cm otwieranych do zewnątrz
- Główne drzwi oraz drzwi od strony zakrystii otwierają się do wewnątrz, co jest niezgodne z obowiązującymi wymaganiami dla obiektów przeznaczonych na pobyt

powyżej 50 osób, jednakże wymóg ten nie dotyczy budynku wpisanego do rejestru zabytków.

- Długość przejścia ewakuacyjnego wynosi maksymalnie około 22 m - spełniony warunki bezpiecznego przejścia ewakuacyjnego
- W kościele brak oświetlenia awaryjnego - należy przewidzieć jego wykonanie

8. Projektowane prace budowlano- konserwatorskie

Zakres prac budowlano- konserwatorskich oraz wytyczne dotyczące ich wykonania podane zostały w ekspertyzie technicznej oraz programie prac konserwatorskich, stanowiących integralną częścią projektu budowlanego.

8.1 Nawierzchnia

- Skuć betonowe warstwy znajdujące się przy powierzchni zewnętrznych cokołów ceglanych oraz zdemontować płyty chodnikowe znajdujące się przed wejściem głównym do kościoła. Po wykonaniu prac związanych z izolacjami murów fundamentowych wykonać wokół kościoła nawierzchnię z materiału przepuszczalnego. Proponuje się wykonanie opaski żwirowej o szerokości ok. 50 cm, grubości ok. 10-15 cm ze spadkiem około 3% od budynku. Nawierzchnię żwirową wykonać na podsypce piaskowej z warstwą oddzielającą w postaci geowłókniny filtracyjnej. nawierzchnię z odpowiednio wyprofilowanymi spadkami. Teren wokół obsiać trawą i wyprofilować ze spadkiem około 2% od budynku.
- Pod rurami spustowymi wykonać rynsztoki z kostki granitowej odprowadzające wodę poza obszar kościoła. Rynsztoki wykonać na podbudowie betonowej i uszczelnić elastycznymi zaprawami mineralnymi.

8.2 Izolacje

- Wykonać izolację poziomą muru metodą iniekcji np. przy użyciu kremu iniekcyjnego Kiesol C Remmers 15. Otwory iniekcyjne należy wykonywać jednostronnie od strony zewnętrznej muru, ewentualne pustki w murze uzupełnić preparatem. Bohrlochsuspension firmy Remmers.
- Wykonać zewnętrzną pionową izolację przeciwwodną muru po jego uprzednim oczyszczeniu. Proponuje się izolację w postaci powłoki z mineralnego szlamu

uszczelniającego (np. Sulfatexschlamme firmy Remmers), po wcześniejszym zagruntowaniu powierzchni przy użyciu np. Kiesol firmy Remmers. W celu zabezpieczenia wprowadzić folię kubełkową.

8.3 Cokół ceglany oraz wypełnienie ceglane rygla

- Skuć wszelkie uzupełnienia oraz spoiny wykonane z zapraw cementowych. Po oczyszczeniu powierzchni wykonać nowe spoinowanie z zapraw na bazie związków wapiennych.
- Usunąć luźne fragmenty cegieł i spoin
- Przeprowadzić wstępną dezynfekcję cokołu ceglanego przy użyciu preparatów zwalczających czynniki biologiczne - Algat i Boramon firmy Altax. Zabieg przeprowadzić dwukrotnie.
- Oczyszczyć powierzchnie ceglane z warstwy zanieczyszczeń
- Przed przystąpieniem do dalszej konserwacji i naprawy partii ceglanych, osłabione partie cegieł wzmocnić przy użyciu np. KSE 100 oraz KSE 300 firmy Remmers.
- Przeprowadzić zabiegi oczyszczenia elewacji przy użyciu gorącej pary wodnej pod ciśnieniem (około 80 barów) W przypadku silnych zanieczyszczeń można użyć 3%- owego roztworu kwasu fluorowodorowego zagęszczonego roztworem metylocelulozy.
- Przeprowadzić naprawę istniejących widocznych spękań muru oraz tych odkrytych na etapie wykonawstwa, po skuciu warstw uszkodzonych tynków oraz tynków cementowych. Spękania o szerokości do 5 mm naprawić poprzez usunięcie uszkodzonych spoin oraz cegieł. Pęknięte cegły wymienić na nowe, z zachowaniem istniejącego wątku. Szczeliny po oczyszczeniu wypełnić zaprawą wapienno- trasową. W przypadku spękań o szerokości powyżej 5 mm rozebrać mur na szerokość 2 cegieł poza linię występujących uszkodzeń i na głębokość ½ cegły. Wykonać strzępia w co 3 warstwie i wprowadzić pręty systemowych Helibar Helifix o grubości 6 mm i długości 1,2 m, na głębokości około 15 cm, na zaprawie systemowej. Ilość i zagęszczenie prętowania zweryfikować po usunięciu uszkodzonych cegieł, stosując się do standardów zalecanych przez producenta (Helifix).

- Luźne oraz niespójne fragmenty muru przemurować, a także uzupełnić ubytki, stosując cegłę ceramiczną pełną o właściwościach fizyko- chemicznych, zbliżonych do istniejącej, zachowując istniejący wątek ceglany..
- Mniejsze ubytki wypełnić gotowymi masami do uzupełnień o odpowiedniej granulacji i dobranych pod względem wytrzymałości do oryginału. - np. Restauriermörtel Remmers.
- Wszelkie przemurowania wykonać przy użyciu zapraw wapienno- trasowych.
- Spoinowanie wykonać z gotowych zapraw produkowanych do konserwacji zabytkowych murów. Dobrać spoinę o odpowiedniej kolorystyce i granulacji. W celu uzyskania struktury gruboziarnistej użyć dodatkowo piasek płukany. Wybór spoiny ustalić na komisji konserwatorskiej na podstawie przeprowadzonych prób na fragmentach elewacji
- Wykonać scalenie kolorystyczne przemurowywanych i uzupełnianych partii lica ceglanego przy użyciu gotowych laserunków do cegieł producentów materiałów konserwatorskich (np. Remmers)
- Powierzchnię cokołu wraz z rolką poddać hydrofobizacji, np. przy użyciu Funcosil SNL firmy Remmers.

8.4 Konstrukcja ryglowa

- Przeprowadzić konserwację oraz niezbędne naprawy konstrukcji drewnianych.
- Elementy silnie skorodowane usunąć i wymienić na nowe z drewna impregnowanego, zabezpieczonego biobójczo. Ubytki mniejszego stopnia można uzupełnić poprzez zastosowanie żywic poliureatanowych z wiórem (PU-Holzersatzmasse Remmers). W celu dokonania niezbędnym wymian i napraw konieczne będzie rozebranie cegieł z pól konstrukcji ryglowej.
- Przed przystąpieniem do wymian i uzupełnień, po ociosaniu zagrzybionych belek, przeprowadzić dezynfekcję drewna przy użyciu Adolit M flüssig Remmers (dezynfekcja grzybobójcza) oraz Anty Insekt Remmers (dezynfekcja owadobójcza)
- Przeprowadzić wzmocnienie elementów konstrukcji ryglowej przy użyciu preparatu PU-Holzverfestigung Remmers.
- Odizolować belkę podwalinową od muru poprzez zastosowanie przekładki, np. z papy.

8.5 Pokrycie dachowe

- Zdemontować istniejące pokrycie z dachówki ceramicznej oraz gąsiory
- Po odsłonięciu połaci dokonać oceny deskowania i podjąć decyzję o uzupełnieniach bądź jego całkowitym demontażu bez ponownego odtwarzania.
- Zdemontowaną dachówkę poddać ocenie, preselekcjonować, przeprowadzić zabiegi dezynfekcyjne (Boramon Altax) oraz oczyszczające: najlepiej jedynie przy użyciu wody pod niewielkim ciśnieniem, ewentualnie doczyścić miękkimi szczotkami.
- W przypadku materiału przeprowadzić miejscowe wzmocnienia przy użyciu preparatów opartych na estrach etylowych kwasu krzemowego- KSE 100 Remmers.
- Dachówkę wykorzystać do ponownego ułożenia, po uprzednim wykonaniu izolacji paroprzepuszczalnej z membrany oraz nowego łączenia z drewna impregnowanego.
- Brakującą dachówkę wykonać z nowego materiału, zbliżonego rozmiarem i kolorystyką do istniejącego
- Zamontować nowe gąsiory- nowe gąsiory najlepiej odtworzyć na wzór oryginalnych, dekorowanych, które znajdują się na poddaszu.

8.6. Obróbki blacharskie

- Rynny i rury spustowe zdemontować na czas wykonywania prac dekarских i elewacyjnych i ponownie wykorzystać. Wykonać nowe pasy nadrynnowe z blachy tytan-cynk.
- Wymienić skorodowane elementy blachy na wieżycze.

8.7 Więźba dachowa oraz konstrukcja stropu

- Przeprowadzić konserwację oraz niezbędne naprawy konstrukcji drewnianych.
- Całość więźby oczyścić, elementy silnie skorodowane ociosać.
- Elementy silnie skorodowane usunąć i wymienić na nowe z drewna impregnowanego, zabezpieczonego biobójczo. Ubytki mniejszego stopnia można uzupełnić poprzez zastosowanie żywic poliuretanowych z wiórem (PU-Holzersatzmasse Remmers). W celu

dokonania niezbędnym wymian i napraw konieczne będzie rozebranie cegieł z pół konstrukcji ryglowej.

- Przed przystąpieniem do wymian i uzupełnień, po ociosaniu zagrzybionych belek, przeprowadzić dezynfekcję drewna przy użyciu Adolit M flüssig Remmers (dezynfekcja grzybobójcza) oraz Anty Insekt Remmers (dezynfekcja owadobójcza)
- Dokonać niezbędnych wymian końcówek belek oraz skorodowanych namurnic z drewna impregnowane klasy C30 o wilgotności optymalnej około 12%, maksymalnie 18% .
- W przypadku mniejszych ubytków można zastosować(tak samo jak dla konstrukcji ryglowej) materiały na bazie żywic poliuretanowych łączonych z wiórem drzewnym (PU Holtzersatzmasse firmy Remmers)
- W celu wzmocnienia wymienianych i uzupełnianych elementów należy zastosować preparat PU- Holverstigung Remmers

8.8 Deski okapowe

- Uszkodzone i skorodowane deski wymienić na nowe, z drewna impregnowanego, scalić kolorystycznie z resztą elewacji preparatami przeznaczonymi do dekoracji i impregnacji elementów drewnianych zewnętrznych (np. Induline GW-310 Remmers)

8.9 Stolarka okienna i drzwiowa

- Ze względu na duży stopień zniszczenia elementów zewnętrznych stolarki okiennej zaleca się jej demontaż celem przeprowadzenia zabiegów konserwatorskich.
- Przeprowadzić dezynfekcję elementów stolarki przy użyciu preparatów biobójczych.
- Elementy stolarki oczyścić poprzez delikatne przeszlifowanie, ew. elementy trudniej dostępne doczyścić opalarką i miękkimi szczotkami.
- Ustalić kolorystykę stolarki. Na podstawie widocznych odkrywek proponuje się kolor szaro- niebieski od wewnątrz. Kolor zewnętrzny do ustalenia podczas oczyszczania. Całość do decyzji podczas komisji konserwatorskiej z udziałem przedstawiciela WUOZ w Gdańsku.

- Uzupełnić ubytki skrzydeł drzwiowych i okiennych. Mniejsze uszkodzenia można uzupełnić gotowymi mieszkankami do uzupełniania, np. Histolith Sanopas-Holzrissspaste Caparo. Większe ubytki uzupełnić flekami z drewna sezonowanego. Partie zmurszałe, ale nie przeznaczone do wymiany można wzmocnić przy użyciu np. roztworu paraloidu B-72 w toulencie.
- W przypadku wymian obramień okiennych zewnętrznych należy dobrać wyprofilowane listwy nawiązujące do oryginalnych.
- Stolarkę pomalować w kolorystyce ustalonej na komisji konserwatorskiej. Zaleca się zastosowanie półmatowych, alkidowych farb kryjących.
- Progi wejściowe wymienić na nowe z drewna dębowego i przemalować w kolorze dobranym dla obramień drzwi

8.10 Ściany wewnętrzne

- Skuć luźne tynki wewnętrzne na wysokości cokołu (około 1,20 m). Odsłonięty mur oczyścić, usunąć luźne fragmenty cegieł, oczyścić fugi, większe ubytki muru uzupełnić i przemurować. Powierzchnię ścian zneutralizować preparatem odsalającym (np. Esco-fluat Schomburg) i oczyścić. Wykonać tynki renowacyjne: tynk podkładowy (min. 2,0 cm) + tynk nawierzchniowy (min. 1,5 cm). Należy zwrócić uwagę na dokładne wypełnienie spoin i ewentualnych niewielkich ubytków przy nakładaniu tynku podkładowego. Zaleca się zastosowanie tynków renowacyjnych o właściwościach hydrofobowych oraz strukturze umożliwiającej magazynowanie soli budowlanych renowowanych producentów, np. tynk podkładowy Thermopal GP-11 + nawierzchniowy Thermopal SR-24 firmy Schomburg. Całość przemalować farbami o właściwościach dyfuzyjnych.
- Wykonać badania stratygraficzne ścian wewnętrznych. Na powierzchni ścian widoczne są odkrywki ornamentów. Przed przystąpieniem do jakichkolwiek prac podjąć decyzję na temat zachowania świadków, odtwarzania ornamentów. Ze względu na istniejące zniszczenia tynków i konieczność demontażu części elementów drewnianych i ceramicznych ścian konieczna będzie wymiana istniejących tynków. Wymieniane tynki wykonać jako wapienne i pomalować farb silikatowymi lub wapiennymi w kolorze złamanej bieli.

8.11 Sklepienia

- Usunąć wtórne, prowizoryczne zasklepienia deskowania i uzupełnić nowymi deskami.
- Deskowanie sklepienia oraz wewnętrznych ścian między nawą główną i zakrystią oraz nawą główną i przedsionkiem pomalować wodorozcieńczalną farbą akrylową do drewna o podwyższonej wytrzymałości. Proponuje się następującą kolorystykę: deskowanie sklepienia w kolorze błękitu, natomiast pionowe w kolorze morskim. Ostatecznego wyboru dokonać na komisji konserwatorskiej z udziałem przedstawiciela WUOZ w Gdańsku.

8.12 Schody i empora

- Słupy oczyścić z nawarstwień malarskich i pomalować w kolorystyce ustalonej na komisji konserwatorskiej.
- Schody oczyścić, ewentualne większe ubytki uzupełnić analogicznie jak dla opisanych wcześniej konstrukcji drewnianych, całość zaimpregnować preparatem przeznaczonym do stosowania wewnętrznego

8.13 Posadzki

- Oczyścić posadzkę ceglana w przedsionku kościoła. Posadzkę delikatnie oczyścić. Powierzchni wytartych nie uzupełniać, ewentualnie pojedyncze cegły, które uległy zniszczeniu przy zawilgoconych ścianach zewnętrznych. Całość posadzki zhydrofobizować przy użyciu Funcosil SNL Remmers.
- Przeprowadzić dezynfekcję grzybo- i owadobójczą skorodowanych desek podłogowych na parterze oraz chórze. Elementy uszkodzone wymienić.
- Zerwać płyty pilśniowe w zakrystii i dokonać niezbędnych napraw oraz wymian podłogi drewnianej.
- Wykonać nową drewnianą podłogę na poddaszu z desek o gr. 38 mm

8.14 Elementy metalowe

- Elementy metalowe w miarę możliwości zdemontować i oczyścić na sucho z zanieczyszczeń. Nawarstwienia powłok malarskich oraz naleciałości powstałe w wyniku korozji usunąć metodą strumieniowo-ścierną.
- Ustabilizować produkty korozji poprzez nałożenie cienkiej warstwy farby podkładowej po uprzednim odtłuszczeniu powierzchni.
- Elementy pomalować farbą nawierzchniową matową w kolorze grafitowym odpornej na działanie czynników zewnętrznych. W przypadku elementów stolarki dobrać kolor nawiązujący do okien i drzwi.
- Elementy, które po demontażu i oczyszczeniu nie będą nadawały się do ponownego wbudowania przeznaczyć do rekonstrukcji.

8.15 Prace różne

- Wykonać instalację odgromową budynku wg odrębnego projektu i po uzyskaniu stosownych pozwoleń
- Dokonać przeglądu i wymiany instalacji elektrycznej. Decyzję na temat ewentualnych napraw instalacji podjąć po przeglądzie dokonany z udziałem inspektora nadzoru oraz osoby uprawnionej w zakresie projektowania instalacji elektrycznych.
- Usprawnić wentylację obiektu poprzez wykonanie otworów wentylacyjnych w stropie bądź w przeciwległych ścianach: dwa otwory, wyposażone w żaluzje, każdy o powierzchni ok. 0,5 m².
- Zaleca się systematyczne kontrole i oczyszczanie rynien oraz rur spustowych.

9. Wnioski końcowe

- dopuszcza się stosowanie innych systemów naprawczych za zgodą autorów niniejszego projektu
- przy wykonywaniu prac budowlano- konserwatorskich nie należy stosować wybiórczo części systemu dla danego elementu robót

- stosowane materiały powinny posiadać odpowiednie atesty, certyfikaty oraz być dopuszczone do stosowania
- należy stosować materiały renomowanych producentów preparatów do konserwacji, np. Remmers, Schomburg, Kaim, Baunit
- prace renowacyjne zewnętrzne powinny być wykonywane w sprzyjających warunkach atmosferycznych, przy temperaturze powietrza nie mniejszej niż $+5^{\circ}\text{C}$
- prace powinny być wykonywane przez ekipy specjalistyczne, pod nadzorem technicznym i konserwatorskim osób posiadających doświadczenie w renowacji obiektów zabytkowych, wątpliwości występujące na etapie wykonawstwa należy zgłaszać podczas komisji konserwatorskich z udziałem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
- wykonawca zobowiązany jest do sporządzenia dokumentacji konserwatorskiej powykonawczej

INFORMACJA DO PLANU BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Nazwa inwestycji:

PROJEKT BUDOWLANY

Dotyczący :

Prac budowlano-konserwatorskich kościoła
p.w. Św. Wojciecha w Świerkach

Inwestor:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Bartłomieja Apostoła w Świerkach,
82-130 Nowy Staw

Nazwa i adres obiektu budowlanego:

Kościół p.w. Św. Wojciecha w Świerkach
Świerki, 82-130 Nowy Staw, działka nr 13, obręb 0015

Autorzy informacji:

projektant: mgr inż. arch. Tadeusz Hołda

projektant: mgr inż. Jakub Jaworski

wrzesień 2015

1. Przedmiot, cel i podstawa opracowania

Przedmiotem opracowania jest informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ze względu na specyfikę projektowanych robót budowlanych, stwarzających podczas ich realizacji zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Informacja służy do opracowania Planu Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia przed rozpoczęciem robót budowlanych.

Informacja dotyczy robót budowlanych związanych z realizacją prac wyszczególnionych w projekcie budowlanym prac budowlano- konserwatorskich kościoła p.w. Św. Wojciecha w Świerkach

Podstawą opracowania jest:

- zlecenie Inwestora
- inwentaryzacja budowlana
- ekspertyza techniczna
- program prac konserwatorskich
- obowiązujące przepisy w tym:
 - Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r.-Prawo budowlane (Tekst jednolity: Dz.U. z 2010 r. Nr 243, poz.1623 z późniejszymi zmianami
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz.U. z 2003 r. Nr 120 poz.1126)
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U. z 2003 r. Nr 47 poz.401)
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz.U. z 2002 r. Nr 108, poz.953 z późniejszymi zmianami)

2. Zakres i kolejność wykonywania robót

Kolejność robót budowlanych i konserwatorskich będzie wynikać z projektu organizacji prac.

Zakres projektowanych robót obejmuje:

- prace ziemne związane z wykonaniem wykopu, jego zasypaniem wraz z wymianą gruntu, wykonaniem opaski żwirowej, odtworzeniem nawierzchni wraz z jej wyprofilowaniem
- wykonanie izolacji pionowej i poziomej zgodnie z technologią określoną
- montaż i demontaż rusztowań

- prace konserwatorskie elewacji
- naprawy konstrukcyjne muru ceglanego
- naprawy konstrukcji ryglowej
- prace dekarские (wykonanie obróbek blacharskich, prace naprawcze pokrycia dachowego)
- wymiana tynków wewnętrznych
- prace malarskie zewnętrzne i wewnętrzne
- naprawa i wzmacnianie konstrukcji drewnianych
- wymiana posadzek
- naprawa i konserwacja elementów metalowych
- naprawa i konserwacja stolarki okiennej i drzwiowej

3. Wykaz istniejących budynków

Budynek wolnostojący, zlokalizowany na działce nr działka nr 13, obręb 0015, Świerki, 82-130 Nowy Staw, woj. pomorskie. Działka uzbrojona w sieci.

4. Elementy zagospodarowania terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi

Istotne zagrożenie dla pracowników jak i użytkowników budynku stwarzają roboty budowlane i konserwatorskie:

- prace ziemne
- prace przy przeniesieniu instalacji elektrycznej
- prace wykonywane z rusztowania
- prace przy naprawie i wzmacnianiu konstrukcji drewnianych
- prace przy naprawie konstrukcyjnej murów
- prace konserwatorskie elewacji oraz pokryć dachowych (prace z środkami chemicznymi, prace z gorącą parą)
- montaż, demontaż i eksploatacja rusztowań
- transport ciężkich elementów

Zagrożenie:

- możliwość upadku do wykopu, zasypania ziemią
- możliwość porażenia prądem
- upadek z wysokości
- możliwość zapadnięcia/ zawalenia się części konstrukcji budynku
- przygniecenie przez elementy ciężkie

- możliwość zerwania się z zawiesia materiału/ elementu
- zatrucie i poparzenie środkami chemicznymi

5. Elementy zagrożenia podczas realizacji robót

W Planie Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia należy uwzględnić specyfikę wykonywanych robót, które mogą stworzyć szczególnie wysokie ryzyko powstania zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Prace stwarzające szczególne zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi:

- prace ziemne
- prace demontażowe i montażowe
- prace konstrukcyjne, budowlane, zabiegi konserwatorskie

Charakter prac:

- prace wykonywane na wysokości, z rusztowania
- montaż, demontaż, eksploatacja rusztowań
- roboty wykonywane przy użyciu wciągników

Zagrożenia:

- upadek do wykopu
- zasypanie wykopu
- ryzyko upadku z wysokości
- ryzyko zawalenia się części konstrukcji budynku
- ryzyko zerwania się elementu z zawiesia wciągnika
- zatrucia lub poparzenia przy pracach konserwatorskich
- porażenie prądem

6. Środki zapobiegające występującym zagrożeniom

Pracownicy powinni być przeszkoleni w ramach okresowych szkoleń BHP, zgodnie z przepisami szczegółowymi. Ponadto, przed przystąpieniem do realizacji robót związanych z przedmiotową realizacją należy przeprowadzić indywidualny instruktaż stanowiskowy każdego pracownika. Pracownicy powinni posiadać niezbędne środki profilaktyczne, zmniejszające ryzyko wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi. Należy zapewnić ogrodzenie terenu budowy albo w inny sposób uniemożliwić wejście na ten teren osobom nieupoważnionym, np. poprzez oznakowanie granic terenu za pomocą tablic ostrzegawczych. Zapoznać pracowników z istniejącymi zagrożeniami oraz zapewnić środki ochrony indywidualnej i zbiorowej, chroniące ich przed owymi zagrożeniami. Zapewnić dobrą komunikację na terenie budowy.

Podczas wykonywania prac należy bezwzględnie przestrzegać obowiązujących norm i przepisów, ze szczególnym uwzględnieniem następujących rozporządzeń z zakresu BHP:

- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 r. Nr 47, poz.401);
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2004 r. Nr 180, poz. 1860 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych. (Dz. U. z 2001 r. Nr 118, poz. 1263);
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych. (Dz. U. z 2000 r. Nr 26, poz. 313 z późniejszymi zmianami);

Opracowanie:

mgr inż. arch. Tadeusz Hołda
UPRAWNIONY PROJEKTANT
W ZAKRESIE ARCHITEKTURY
Ar ewid. 145/70/Gd.

mgr inż. arch. Tadeusz Hołda

mgr inż. Jakub Jaworski

mgr inż. Jakub Jaworski
mgr inż. Jakub Jaworski
mgr inż. Jakub Jaworski

Dokumenty formalno- prawne

Województwo: pomorskie

Powiat: malborski

Jednostka ewidencyjna: 220907_5, Nowy Staw - Obszar Wiejski

Obręb ewidencyjny: Nr 0015, Świerki

(nazwa organu wydającego dokument)

WYPIS Z REJESTRU GRUNTÓW

sporządzono dnia: 29.09.2015 10:16:01

według stanu na dzień: 29.09.2015 10:16:01

Nr jednostki rejestrowej: G4

5827

Osoby: 1

Udział Forma władania	Dane osoby fizycznej / instytucji
1/1 własność	PARAFIA RZYMSKO-KATOLICKA POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO BARTŁOMIEJA APOSTOŁA REGON: - NIP: - siedziba: Świerki, 82-230 Nowy Staw

Działki ewidencyjne: 4

Arkusz	Nr działki	Adres lub położenie	Powierzchnia [ha]	Użytek i klasa bonitacyjna		Nr KW lub inne dokumenty
				Rodzaj	Pow [ha]	
1	13	Świerki 29	0.3000	RIIIb	0.3000	5827
Identyfikator: 220907_5.0015.AR_1.13 Rejestr zabytków: - Wartość: - Rejon statystyczny: - UWAGA: Działka zabudowana budynkami: 75, 144						
2	21/2	-	2.1531	RIIIb RIVa W	0.7500 1.2796 0.1235	5827
Identyfikator: 220907_5.0015.AR_2.21/2 Rejestr zabytków: - Wartość: - Rejon statystyczny: -						
2	22/2	-	10.2383	RIIIa RIIIb RIVa W	4.8576 2.9600 1.9400 0.4807	5827
Identyfikator: 220907_5.0015.AR_2.22/2 Rejestr zabytków: - Wartość: - Rejon statystyczny: -						
1	58	-	0.3500	Bi	0.3500	5827
Identyfikator: 220907_5.0015.AR_1.58 Rejestr zabytków: - Wartość: - Rejon statystyczny: -						
Razem powierzchnia działek:			13.0414	ha		
Słownie:			trzyście hektarów czterysta czternaście metrów kwadratowych			

Oznaczenia klas i użytków

Bi - Inne tereny zabudowane
RIIIa - Grunty orne
RIIIb - Grunty orne
RIVa - Grunty orne
W - Grunty pod rowami

Mirela Cyrny
dnia: 29.09.2015

(sporządził: data i podpis)

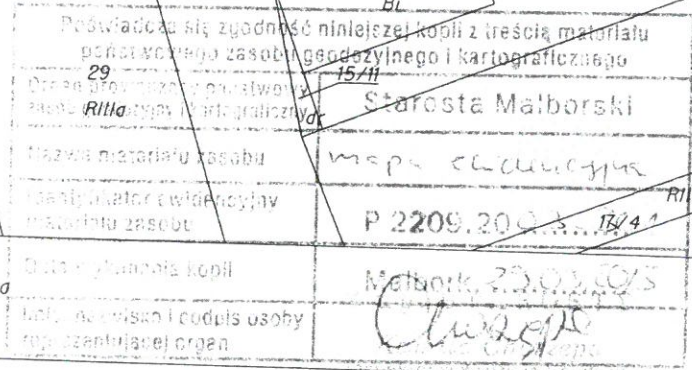

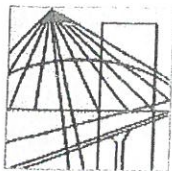
(pieczęć urzędowa)

(imię i nazwisko osoby reprezentującej organ)
data i podpis

82-200 Malbork
Pl. Słowiański 17
(9)

SKALA 1:1000

WARMIŃSKO-MAZURSKA
OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA
10-532 Olsztyn, Plac Konsulatu Polskiego 1

WAM/OKK/U/125/10

Olsztyn, dnia 15 grudnia 2010 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów /Dz.U. z 2001 r. Nr 5 poz. 42, ze zm./, art. 12 ust. 3, art.13 ust.1 pkt 1, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane /tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 ze zm./, § 6 pkt 1 i 2, § 11 ust.1 pkt 1, § 15, § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz. U. z 2006 r. Nr 83 poz. 578 ze zm./ oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego /t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 ze zm./

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
nadaje

Panu JAKUBOWI JAWORSKIEMU
magistrowi inżynierowi budownictwa
ur. dnia 28 kwietnia 1976 r. w Elblągu

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

Nr ewid. WAM/ 0100/POOK/10

DO PROJEKTOWANIA
BEZ OGRANICZEŃ
W SPECJALNOŚCI KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANEJ

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a. odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Szczegółowy zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

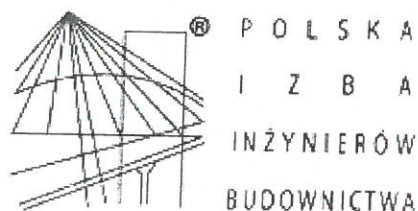
Pouczenie :

1. Zgodnie z art. 12 ust. 7 w/w ustawy Prawo budowlane – podstawę do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis, w drodze decyzji, do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez tę izbę, z określonym w nim terminem ważności.
2. Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Olsztynie, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Skład orzekający OKK:

1. mgr inż. Zdzisław Binerowski
2. inż. Janusz Palmowski
3. mgr inż. Elżbieta Lasmanowicz

MALBORSKI
82-200 Malbork
Pl. Słowiański 17
(9)

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

WAM-87E-CKB-Y7V *

Pan Jakub Jaworski o numerze ewidencyjnym WAM/BO/0025/11
adres zamieszkania ul. Łokietka 111, 82-300 Elbląg
jest członkiem Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada
wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2016-02-29.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2015-08-27 roku przez:

Mariusz Dobrzeniecki, Przewodniczący Rady Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

PREZYDIUM
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
WYDZIAŁ BUDOWNICTWA
URBANISTYKI I ARCHITEKTURY
W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia

4 MAJA 1970

STAROSTA MALBORK
82-200 Malbork
17. Słowiański 17
(9)

Nr ewid. uprawn.

145/70

Uprawnienia budowlane

Na podstawie art. 18, art. 19 ust. 1 pkt. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. —
prawo budowlane (Dz. U. nr 7, poz. 46) oraz § 29 i § 5 ust. 1 pkt. 1
rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury
z dnia 10 września 1962 r. w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje
techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. nr 53, poz. 266).

ob. Tadeusz HOŁDA

magister inżynier architekt

urodzony dnia 15 maja 1942 roku w Miechowie

w specjalności architektonicznej

uprawnienia budowlane do

sporządzania projektów budowlanych architektonicznych wszelkich obiektów
budowlanych, projektów budowlanych konstrukcyjnych z wyjątkiem projektów
obiektów budowlanych o skomplikowanej konstrukcji, projektów instalacji
i urządzeń sanitarnych z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń
sanitarnych.

KIEROWNIK WYDZIAŁU

Ind. arch. K
główny architekt województwa

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warmińsko-Mazurska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Warmińsko-Mazurska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

magister inżynier architekt Tadeusz Hołda

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **145/70**, jest wpisany na listę członków Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **WM-0027**.

Członek czynny od: 01-01-2002 r.

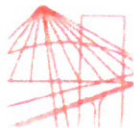
Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 19-06-2015 r. Olsztyn.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-12-2015 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Mariusz Szafarzyński, Przewodniczący Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

WM-0027-A641-ECB7-233D-83A2

WARMIŃSKO-MAZURSKA

OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

WAM/OKK/U/63/09

Olsztyn, dnia 5 czerwca 2009 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów /Dz.U. z 2001 r. Nr 5 poz. 42, ze zm./, art. 12 ust. 3, art.13 ust.1 pkt 2, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane /tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 ze zm./, § 6 pkt 1 i 2, § 11 ust. 1 pkt 1, § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz. U. z 2006 r. Nr 83 poz. 578 ze zm./ oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego /t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 ze zm./

**Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
nadaje**

Panu DARIUSZOWI BRODZIAKOWI
magistrowi inżynierowi budownictwa
ur. dnia 23 kwietnia 1979 r. w Elblągu

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

Nr ewid. WAM/0015/OWOK/09

**DO KIEROWANIA ROBOTAMI BUDOWLANYMI
BEZ OGRANICZEŃ
W SPECJALNOŚCI KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANEJ**

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a. odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie :

1. Zgodnie z art. 12 ust. 7 w/w ustawy Prawo budowlane – podstawę do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis, w drodze decyzji, do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez tę izbę, z określonym w nim terminem ważności.
2. Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Olsztynie, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Skład orzekający OKK:

1. mgr inż. Andrzej Stasiorowski
2. inż. Janusz Palmowski
3. inż. Sylwester Rączkiewicz

Pan Dariusz Brodziak upoważniony jest :

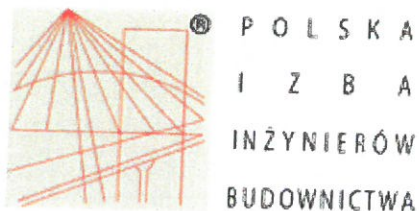
- I. Na podstawie art.12 ust.1 pkt 2, art. 13 ust. 3 i 4 ustawy Prawo budowlane, w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, bez ograniczeń do:
- a) kierowania budową lub innymi robotami budowlanymi,
 - b) kierowania wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzoru i kontroli technicznej wytwarzania tych elementów,
 - c) wykonywania nadzoru inwestorskiego,
 - d) sprawowania kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.
- II. Na podstawie § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz. U. z 2006 r. Nr 83 poz. 578 ze zm./ uprawnienia niniejsze uprawniają w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń do kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie :
- a) kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do konstrukcji obiektu
 - b) kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do architektury obiektu.

Otrzymuje:

1. Pan Dariusz Brodziak
82-300 Elbląg, ul. Gałczyńskiego 12
2. Okręgowa Rada Izby
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
4. a/a

PRZEWODNICZĄCY
OKRĘGOWEJ RADY IZBY Kwalifikacyjnej

mgr inż. Andrzej Stasiorowski

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

WAM-WIH-43E-GUZ *

Pan Dariusz Brodziak o numerze ewidencyjnym WAM/BO/0215/09
adres zamieszkania ul. Gałczyńskiego 12, 82-300 Elbląg
jest członkiem Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada
wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2015-10-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2014-12-01 roku przez:

Mariusz Dobrzeniecki, Przewodniczący Rady Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

STAROSTA MALBORK
82-200 Malbork
Pl. Słowiański 17
(9)

UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS

DIPLOMA

ДИ № 114995

This is to certify that

Skulimowski
Piotr

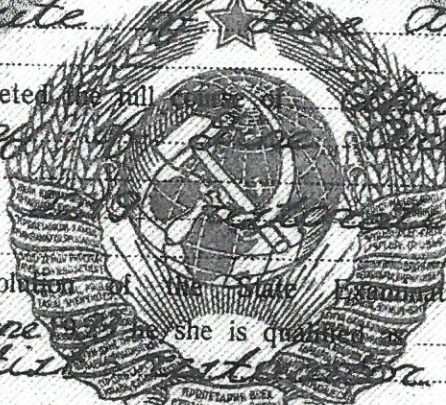
was admitted in 1987 to

Rydz State
Institute of Fine Arts

and in 1988 completed the full course of

Academy of Fine Arts

having specialized in

By the Resolution of the State Examination Commission of

the 25-th of June 1988 he/she is qualified as
artist

By the Special decision of the State Examination Commission

Skulimowski Piotr
has been awarded the
Degree of Master of
Fine Arts

He/she is entitled by this Diploma to carry out professional activities of any kind connected with the above-mentioned qualification and speciality.

Chairman of the State Examination Commission

Secretary

Member of the Faculty

Feb. 4, 1989

Литовский 12.

Regd No. 46

MINISTERSTWO KULTURY i SZTUKI

Departament Edukacji Kulturalnej

L.dz. DEK.II.7576-59/93

Warszawa, dnia 6 października 1993

00-950 Warszawa
Krok. Przedmieście 15/17
Skrytka pocztowa P-34
Tel. 20-02-31 centrala

STAROSTA MALBORK
82-200 Malbork
Pl. Słowiański 17
(9)

ZASWIADCZENIE Nr 262

Stwierdza się, że dyplom DI Nr 114995 wydany w dniu 1 czerwca 1993 r. przez Ukraińską Akademię Artystyczną w Kijowie - /b.ZSRR/ - o ukończeniu studiów w wymienionej Akademii oraz uzyskany przez Pana Piotra Skulimowskiego tytuł zawodowy artysty - restauratora równoważny jest z dyplomem ukończenia studiów wyższych oraz tytułem zawodowym magistra sztuki w zakresie restauracji i konserwacji dzieł sztuki nadawanym przez wyższe szkoły artystyczne w Rzeczypospolitej Polskiej.

Zaświadczenie ważne jest łącznie z oryginałem dyplomu

Podstawa

Postanowienie konwencji o wzajemnym uznawaniu równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych i szkół wyższych, a także dokumentów o nadawaniu stopni naukowych i tytułów naukowych sporządzonej w Pradze z dnia 7 czerwca 1972 r. /Dz.U. z 1975 r. Nr 5, poz. 28 i 29/.